
СКЪПОЦЕНЕН БИСЕР

СКЪПОЦЕНЕН БИСЕР

СБОРНИК С ИЗБРАНИ ОТКРОВЕНИЯ,
ПРЕВОДИ И ТЕКСТОВЕ НА
ДЖОЗЕФ СМИТ,

ПЪРВИ ПРОРОК, ГЛЕДАЧ И ОТКРОВИТЕЛ НА
ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА
СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение	v
Моисей	1
Авраам	35
Изображение 1.	36
Изображение 2.	44
Изображение 3.	51
Джозеф Смит – Матей	54
Джозеф Смит – История	58
Символът на вярата	77

ВЪВЕДЕНИЕ

Скъпоценен бисер е сборник с избрани материали, отнасящи се до множество важни аспекти на вярата и учението на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Тези материали са преведени и изготвени от Джозеф Смит Пророка, като повечето са публикувани в периодичните издания на Църквата по негово време.

Първият набор от материали, носещ името Скъпоценен бисер, е изготвен през 1851 година от старейшина Франклин Д. Ричардс, който по това време е член на Съвета на дванадесетте и президент на Британската мисия. Целта му е била да направи по-достъпни някои важни статии, които са имали ограничено разпространение по времето на Джозеф Смит. С нарастването на броя на членовете на Църквата, както в Европа, така и в Америка, се изостря и нуждата тези материали да станат по-достъпни за членовете. Скъпоценен бисер е широко приет и впоследствие става канонично произведение на Църквата след решение на Първото президентство и на общата конференция, проведена в Солт Лейк Сити на 10 октомври 1880 година.

В съгласие с нуждите на Църквата, на няколко пъти е правена преработка на съдържанието. През 1878 година се добавят фрагменти от книгата на Моисей, които не са се съдържали в първото издание. През 1902 година се изпускат определени части от Скъпоценен бисер, в които се повтаря материал, издаден също и в Учение и завети. Подреджането по глави и стихове, с бележки под линия, е направено през 1902 година. Първото издание в две колони на страница и с индекс е от 1921 година. Не се правят никакви други промени до април 1976 година, когато се добавят две откровения. През 1979 година те се премахват от Скъпоценен бисер и се включват в Учение и завети, където понастоящем се явяват като раздели 137 и 138. В настоящото издание са направени някои промени, за да се приведе текста в съответствие с по-ранни документи.

Следва кратко въведение в съдържанието:

1. *Извадки от Книгата на Моисей*. Откъс от книгата Битие на направения от Джозеф Смит превод на Библията, започнат от него през юни 1830 година.
2. *Книгата на Авраам*. Вдъхновен превод на писанията на Авраам. Джозеф Смит започва превода през 1835 г., след като придобива няколко египетски папируса. Преводът се

публикува на части във вестник *Times and Seasons*, започвайки от 1 март 1842 година в Наву, щата Илинойс.

3. *Джозеф Смит – Матей*. Извлечение от свидетелството на Матей в превода на Библията, направен от Джозеф Смит (за божественото вдъхновение да се започне преводът на Новия завет виж Учение и завети 45:60–61).
4. *Джозеф Смит – История*. Откъси от свидетелството и официалната история на Джозеф Смит, която той и неговите писари подготвят през 1838 и 1839 година, публикувана на части във вестник *Times and Seasons* в Наву, щата Илинойс, започвайки от 15 март 1842 година.
5. *Символът на вярата на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*. Изложение на Джозеф Смит, публикувано в *Times and Seasons* на 1 март 1842 година, придружено от една кратка история на Църквата, която става широко известна като Писмото на Уентуърт.

ИЗВАДКИ ОТ КНИГАТА НА МОИСЕЙ

Откъс от превода на Библията, според както е разкрит на
Джозеф Смит Пророка, юни 1830 – февруари 1831 г.

ГЛАВА 1 (юни 1830 г.)

Бог се открива на Моисей. Моисей бива преобразен. Той се изправя срещу Сатана. Моисей вижда множество населени светове. Синът е сътворил безброй светове. Божието дело и слава са да се осъществяват безсмъртието и вечният живот на човека.

СЛОВАТА Божии, които Той “изрече на ^бМоисей по времето, когато Моисей беше отведен на една изключително висока планина.

2 И той “видя Бог ^блице в лице, и говори с Него, и “славата Божия беше върху Моисей, ето защо Моисей можа да ^устои на присъствието Му.

3 И Бог говори на Моисей, казвайки: Ето, Аз съм Господ Бог “Всемогъщи и ^бБезкраен

е името Ми, защото Аз съм без начало на дни и край на години. И не е ли това безкрайно?

4 И ето, ти си Мой син, ето защо, “погледни и Аз ще ти покажа творението на ^бръцете Ми, но не всичко, защото Моите ^бдела са без ^ккрай, а също и ^бсловата Ми, защото никога не престават.

5 Ето защо, никой човек не може да съзре всичките Ми дела, освен ако не види цялата Ми слава; и никой човек не може да види цялата Ми слава и след това да остане на земята в плътта.

6 И имам работа за теб, Моисее, сине Мой; и ти си по “подобие на ^бЕдинородния Ми; и Моят Единороден е и ще бъде “Спасителят, защото Той е изпълнен с ^бблагодат и ^бистина; но освен Мен ^бняма Бог и

1 1а Алма 12:30;
Моисей 1:42.

б р. п. Моисей.

2а Изх. 3:6; 33:11;
П. Дж. С. Изх. 33:20,
23 (Приложение);
Йоан 1:18; 6:46;
Етер 3:6–16;
Моисей 1:11.

б Числа 12:6–8;
Вт. 34:10;
У. и З. 17:1.

в Вт. 5:24;
Моисей 1:13–14, 25.
р. п. Слава.

г р. п. Преображение.
3а Откр. 11:17; 19:6;

1 Неп. 1:14;
У. и З. 121:4.

р. п. Бог, Божество.

б Исая 63:16;
У. и З. 19:9–12;
Моисей 7:35.
р. п. Безкраен.

4а Моисей 7:4.
б Моисей 7:32, 35–37.

в Пс. 40:5;
У. и З. 76:114.

г Пс. 111:7–8;
Моисей 1:38.

д 2 Неп. 9:16;
У. и З. 1:37–39.
р. п. Слово Божие.

6а Бит. 1:26;
Етер 3:14–15;
Моисей 1:13–16.

б р. п. Единороден.
в р. п. Спасител.

г Йоан 1:14, 17;
Алма 13:9.

р. п. Благодат.
д Моисей 5:7.

е 3 Цар. 8:60;
Исая 45:5–18, 21–22.

всички неща присъстват Мен, защото Аз ги ^жпознавам всичките.

7 И сега ето, разкривам ти само това, Моисее, сине Мой, защото ти си в света и сега Аз ти го показвам.

8 И стана така, че Моисей погледна и видя ^асвета, на който беше сътворен. И Моисей ^бвидя света и неговите краища, и всичките чедра човешки, които са и които бяха сътворени, което много го ^вучуди и изуми.

9 И присъствието Божие се оттегли от Моисея, тъй че Неговата слава не беше върху Моисей и Моисей бе оставен сам на себе си. И като бе оставен сам на себе си, той падна на земята.

10 И стана така, че в продължение на много часове Моисей не можа да възвърне естествената си ^асила като на човек, и той си каза: Поради тази причина сега знам, че човекът е ^бнищо, и това никога не съм го предполагал.

11 Но сега моите собствени очи съзряха ^аБог, не ^бестествените ми очи, а духовните ми очи, понеже естествените ми очи не биха могли да видят,

защото аз щях да ^взалинея и да ^гумра в Неговото присъствие. Но славата Му беше върху мен и аз видях ^длицето Му, защото бях ^епреобразен пред Него.

12 И стана така, че когато Моисей беше изрекъл тези слова, ето, ^аСатана дойде, като го ^бизкушаваше, казвайки: Моисее, сине човешки, поклони ми се!

13 И стана така, че Моисей погледна към Сатана и каза: Кой си ти? Защото ето, аз съм ^асин Божий, по подобие на Неговия Единороден. И къде е твоята слава, че да трябва да ти се поклоня?

14 Защото ето, аз не можах да погледна Бог, освен ако славата Му не беше дошла върху ми и аз не бях ^апреобразен пред Него. Но теб мога да гледам, тъй както съм естествен човек. Не е ли истина това?

15 Благословено да е името на моя Бог, защото Духът Му не се е оттеглил напълно от мен. А иначе, къде е славата ти, защо за мен тя е мрак? И аз мога да направя разлика между теб и Бог, защото Бог ми каза: ^аПокланяй се Богу,

6ж 1 Нев. 9:6;
2 Нев. 9:20;
Алма 18:32;
У. и З. 38:1-2.
р. п. Всезнаещ.
8а Моисей 2:1.
б Моисей 1:27.
в Пс. 8:3-4.
10а Дан. 10:8, 17;
1 Нев. 17:47;
Алма 27:17;

Дж. С. – И. 1:20.
б Дан. 4:35;
Еламан 12:7.
11а р. п. Бог, Божество.
б У. и З. 67:10-13;
Моисей 6:36.
в Изх. 19:21.
з Изх. 20:19.
д Бит. 32:30;
Моисей 7:4.
е Мат. 17:1-8.

р. п. Преображение.
12а Моисей 4:1-4.
р. п. Дявол.
б Моисей 6:49.
р. п. Изкушавам,
изкушение.
13а Пс. 82:6; Евр. 12:9;
1 Йоан 3:2.
14а р. п. Преображение.
15а Мат. 4:10.
р. п. Покланям се.

защото само Нему ти ще ^бслужиш.

16 Махни се оттук, Сатана; не ме мами, защото Бог ми каза: Ти си по ^аподобие на Моя Единороден.

17 И Той също ми даде заповеди, когато ме призова от горящия ^ахраст, казвайки: ^бПризовавай Бога в името на Моя Единороден и Ми се покланяй.

18 И отново Моисей каза: Няма да престана да призовавам Бога. Имам и други неща да Го запитам и понеже славата Му беше върху ми, ето защо мога да направя разлика между Него и теб. Отиди си оттук, Сатана.

19 И сега, когато Моисей беше изрекъл тези слова, Сатана извика със силен глас и се разкрещя по земята, и заповяда, казвайки: Аз съм ^аЕдинородният, поклони се на мен.

20 И стана така, че Моисей започна да се бои извънредно; и като започна да се бои извънредно, той видя горчивината на ^апъкъла. При все това, ^бпризовавайки Бога, той получи сила и заповяда, казвайки: Махни се от мен, Сатана, защото само на този единствен Бог аз ще се покланям, Който е Богът на славата.

21 И сега, ^аСатана започна да трепери; и земята се разтресе, и Моисей получи сила, и призова Бога, казвайки: В името на Единородния, махни се оттук, Сатана.

22 И стана така, че Сатана извика със силен глас, с плач и ридание, и със ^аскърцане на зъби, и се махна оттам, тъкмо от присъствието на Моисей, тъй че той не го видя повече.

23 И сега, за това нещо Моисей даде свидетелство, но то не е сред чедата човешки поради нечестие.

24 И стана така, че когато Сатана си беше отишъл от присъствието на Моисей, Моисей повдигна очи към небето, бидейки изпълнен със ^аСветия Дух, Който дава свидетелство за Отца и за Сина;

25 и като призоваваше името Божие, той видя Неговата слава отново, защото тя беше върху него; и чу един глас да казва: Благословен си ти, Моисее, защото Аз, Всемогъщият, съм те избрал и ти ще бъдеш направен по-силен от много ^аводи, защото на ^бзаповедта ти ще се подчиняват, сякаш си ^бБог.

26 И ето, Аз съм с теб, тъкмо до края на дните ти; понеже ти ще ^аизбавиш людето Ми от

15б 1 Цар. 7:3;
3 Неф. 13:24.

16а Моисей 1:6.

17а Изх. 3:2.

б Моисей 5:8.

19а Мат. 24:4–5.

20а р. п. Пъкъл.

б Дж. С. – И. 1:15–16.
р. п. Молитва.

21а р. п. Дявол.

22а Мат. 13:41–42;

Мосия 16:1–3.

24а р. п. Светият Дух.

25а Изх. 14:21–22.

б р. п. Свещени-
чество;

Сила.

в Изх. 4:16.

26а Изх. 3:7–12.

робство, тъкмо Израил, Моите избрани.

27 И стана така, че докато гласът още говореше, Моисей отправи поглед и видя земята, да, цялата. И нямаше и частица от нея, която той да не види, разпознавайки я чрез Духа Божий.

28 И той съзря също и обитателите ѝ, и нямаше и една душа, която да не види. И той ги разпознаваше чрез Духа Божий; и броят им беше много голям, тъкмо безчетен, като пещчинките по морския бряг.

29 И той видя много места, и всяко място се наричаше „земя, и имаше обитатели по нейното лице.

30 И стана така, че Моисей призова Бога, казвайки: Кажи ми, моля Те, защо тези неща са така и чрез какво си ги направил?

31 И ето, славата Господна беше върху Моисей, и тъй Моисей стоеше в присъствието Божие, и говореше с Него „лице в лице. И Господ Бог каза: За Моя собствена цел съм направил тези неща. Това тук е мъдрост и целта остава в Мен.

32 И чрез словото на Моята сила съм ги сътворил Аз, което е Моят Единороден Син, Който е изпълнен с благодат и истина.

33 И безброй светове съм сътворил Аз, и ги сътворих също за Моя собствена цел; и чрез Сина Аз ги сътворих, Който е Моят Единороден.

34 И първият човек от всички човеци Аз нарекох Адам, което е мнозина.

35 Но само един разказ за тази земя и за обитателите ѝ ти давам Аз. Защото ето, има много светове, които са преминали чрез словото на Моята сила. И има много, които сега съществуват, и безбройни са те за човека. Но за Мен всички неща са преброени, защото са Мои и Аз ги познавам.

36 И стана така, че Моисей говори на Господ, казвайки: Бъди милостив към Твоя служител, о, Боже, и ми кажи относно тази земя и обитателите ѝ, също и за небесата, и тогава служителят Ти ще бъде доволен.

37 И Господ Бог говори на Моисей, казвайки: „Небесата

26б 1 Неф. 17:23–25.

в 3 Цар. 8:51–53.

р. п. Израил.

г р. п. Избран.

27а У. и 3. 88:47;

Моисей 1:8.

р. п. Видение.

29а р. п. Земя.

31а Вг. 5:4;

Моисей 1:11.

б Исая 45:17–18;

2 Неф. 2:14–15.

32а Йоан 1:1–4, 14;

Евр. 1:1–3;

Откр. 19:13;

Яков 4:9;

Моисей 2:1, 5.

р. п. Исус Христос.

б Пс. 19:1;

Моисей 5:7–8.

р. п. Благодат.

в р. п. Истина.

33а Пс. 8:3–4;

У. и 3. 76:24;

Моисей 7:29–30.

б р. п. Сътворявам, сътворение.

в Моисей 1:6.

34а Моисей 3:7.

б Авр. 1:3.

р. п. Адам.

в Моисей 4:26; 6:9.

35а Моисей 1:6; 7:36.

р. п. Всезнаещ.

37а Авр. 4:1.

р. п. Небеса.

са много и не могат да бъдат преброени за човека. Но за Мен те са преброени, защото са Мои.

38 И тъй както ще премине една земя с небесата си, тъкмо тъй друга ще дойде. И няма „край на делата Ми, нито на словата Ми.

39 Защото ето, това е „делото Ми и ^бславата Ми – да се осъществяват ^вбезсмъртието и ^ввечният живот на човека.

40 И сега, Моисее, сине Мой, ще ти говоря относно тази земя, на която ти стоиш, и ти ще „запишеш нещата, които ще изрека,

41 и един ден, когато чедата човешки ще считат за нищо словата Ми, и ще „премахнат много от тях от книгата, която ти ще напишеш, ето, Аз ще издигна друг ^бкато теб; и ^втях отново ще ги има сред чедата човешки, сред тези, които ще повярват.

42 (Тези слова бяха „изречени на Моисей на планината, името на която няма да се знае сред чедата човешки. Сега те са изречени на теб. Не ги показвай на никого, освен на тези, които вярват. Тъкмо тъй. Амин.)

ГЛАВА 2

(юни – октомври 1830 г.)

Бог сътворява небесата и земята. Сътворени са всички форми на живот. Бог създава човека и му дава господство над всичко останало.

И стана така, че Господ говори на Моисей, казвайки: Ето, аз ти „разкривам относно това ^бнебе и тази ^вземя, запиши словата, които изричам. Аз съм Началото и Краят, ^вВсемогъщият Бог. Чрез Моя ^вЕдинороден Аз ^всътворих тези неща; да, в началото сътворих небето и земята, върху която стоиш.

2 И ^вземята беше без форма, и пуста. И сторих тъмнина да покрие бездната, и Моят Дух се носеше по повърхността на водата, защото Аз съм Бог.

3 И Аз, Бог, казах: Да бъде ^всветлина, и стана светлина.

4 И Аз, Бог, видях светлината и че светлината беше ^вдобра. И Аз, Бог, разделих светлината от тъмнината.

5 И Аз, Бог, нарекох светлината Ден, а тъмнината Нощ. И това направих чрез ^всловото на Моята сила, и беше

38a Моисей 1:4.

39a Рим. 8:16–17;

2 Нев. 2:14–15.

р. п. План за изкупление.

б р. п. Слава.

в р. п. Безсмъртен, безсмъртие.

г р. п. Вечен живот.

40a 2 Нев. 29:11–12.

41a 1 Нев. 13:23–32;

Моисей 1:23.

б 2 Нев. 3:7–19.

в 1 Нев. 13:32, 39–40;

У. и 3. 9:2.

42a Моисей 1:1.

2 1a Моисей 1:30, 36.

б р. п. Небеса.

в Моисей 1:8.

г р. п. Бог, Божество – Бог Отец.

д р. п. Единороден.

е р. п. Сътворявам, сътворение.

2a Бит. 1:2;

Авр. 4:2.

3a У. и 3. 88:6–13.

р. п. Светлина, светлината на Христос.

4a Бит. 1:4; Авр. 4:4.

5a Моисей 1:32.

сторено, както Аз ^брекох. И бяха вечерта, и утрото, ^вден първи.

6 И отново, Аз, Бог, казах: Да бъде ^апростор посред водите, и стана тъй, както рекох. И Аз казах: Нека той да раздели води от води, и беше сторено.

7 И Аз, Бог, създадох простора и разделих ^аводите, да, големите води под простора, от водите, които бяха над простора. И стана тъкмо тъй, както рекох.

8 И Аз, Бог, нарекох простора ^аНебе. И бяха вечерта, и утрото, ден втори.

9 И Аз, Бог, казах: Да бъдат събрани на ^аедно място водите под небето. И стана тъй. И Аз, Бог, казах: Да бъде суша, и стана тъй.

10 И Аз, Бог, нарекох сухата ^аЗемя, а събирането на водите наедно нарекох Море. И Аз, Бог, видях, че всички неща, които бях създал, бяха добри.

11 И Аз, Бог, казах: Да произведе земята ^атрева, семеносното растение, плодносното дърво, което дава плод според вида си, и дървото, което дава плод, чието семе да е в него самия върху земята. И стана тъкмо тъй, както рекох.

12 И земята произведе трева, всякакво семеносно растение според вида му, и дървото,

което дава плод, чието семе да е в него самия, според вида му. И Аз, Бог, видях, че всички тези неща, които бях създал, бяха добри.

13 И бяха вечерта, и утрото, ден трети.

14 И Аз, Бог, казах: Да има светлини на небесния простор, за да разделят деня от нощта, и нека бъдат за знаци и за времена, и за дни, и за години,

15 и да бъдат за светила на небесния простор, за да дават светлина на земята; и стана тъй.

16 И Аз, Бог, създадох две големи светила; по-голямото ^асветило, за да владее деня, а по-малкото светило – за да владее нощта. И по-голямото светило беше слънцето, а по-малкото светило беше луната. И звездите също бяха създадени според словото Ми.

17 И Аз, Бог, ги поставих на небесния простор, за да дават светлина на земята,

18 и слънцето да властва над деня, и луната да властва над нощта, и да разделят светлината от тъмнината. И Аз, Бог, видях, че всички тези неща, които бях създал, бяха добри.

19 И бяха вечерта, и утрото, ден четвърти.

20 И Аз, Бог, казах: Да произведат водите изобилно живи същества, които се движат, и

5б 2 Кор. 4:6.
в Бит. 1:5.
6а Бит. 1:6–8.
7а Авр. 4:9–10.

8а р. п. Небеса.
9а Бит. 1:9;
Авр. 4:9.
10а р. п. Земя.

11а Бит. 1:11–12;
Авр. 4:11–12.
16а Бит. 1:16.

птици, които да летят над земята в открития небесен простор.

21 И Аз, Бог, сътворих големите ^акитове и всяко живо същество, което се движи, според вида им, които водите произведоха изобилно, и всяка крилата птица, според вида ѝ. И Аз, Бог, видях, че всички неща, които бях създал, бяха добри.

22 И Аз, Бог, ги благослових, казвайки: Плодете се и се ^аразмножавайте, и напълнете водите в морето. И нека се размножават птиците по земята.

23 И бяха вечерта, и утрото, ден пети.

24 И Аз, Бог, казах: Да произведе земята живи същества според вида им, добитък, влечуги и земни зверове, според вида им. И стана тъй.

25 И Аз, Бог, създадох земните животни според вида им и добитъка според вида му, и всичко, което пълзи по земята, според вида му. И Аз, Бог, видях, че всички тези неща бяха добри.

26 И Аз, Бог, казах на Моя ^аЕдинороден, Който беше с Мен от началото: Да ^бсъздадем човека по Наш ^аобраз и по Наше подобие; и стана тъй. И Аз, Бог, казах: Нека

^агосподства над морските риби, над въздушните птици и над добитъка, и над цялата земя, и над всяко влечуго, което пълзи по земята.

27 И Аз, ^аБог, създадох човека по Мой собствен образ и по подобие на Моя Единороден го създадох Аз, мъж и жена ги създадох.

28 И Аз, Бог, ги благослових и им казах: Плодете се и се ^аразмножавайте, и изпълнете цялата земя, и я покорете, и господствайте над морските риби и над въздушните птици, и над всяко живо същество, което се движи по земята.

29 И Аз, Бог, казах на човека: Ето, Аз съм ти дал всяко семеносно растение, което е по лицето на цялата земя, и всяко дърво, в което ще бъде плодът на дърво, даващ семе, да ти бъдат за ^ахрана.

30 И на всеки земен звяр, и на всяка въздушна птица, и на всичко, което пълзи по земята, на което Аз давам живот, на тях ще им се даде всякакво чисто растение за храна. И стана тъй, тъкмо както рекох.

31 И Аз, Бог, видях всичко, което бях създал; и ето, всички неща, които бях създал, бяха много ^адобри. И бяха вечерта, и утрото, ^бден шести.

21^а Бит. 1:21;

Авр. 4:21.

22^а Бит. 1:22–25;

Авр. 4:22–25.

26^а р. п. Исус Христос.

^б р. п. Сътворявам, сътворение.

^в Бит. 1:26–27;

Моисей 6:8–10;

Авр. 4:26–27.

^г Бит. 1:28;

Моисей 5:1;

Авр. 4:28.

27^а р. п. Бог, Божество.

28^а Моисей 5:2.

29^а Бит. 1:29–30;

Авр. 4:29–30.

31^а Бит. 1:31;

У. и 3. 59:16–20.

^б Изх. 20:11;

Авр. 4:31.

ГЛАВА 3

(юни – октомври 1830 г.)

Бог сътворява всички неща духовно преди те да съществуват физически на земята. Той сътворява човека, първата плът върху земята. Жената е подходящ помощник на човека.

Тъй небето и земята, и всичките им ^амножества бяха ^бзавършени.

2 И на седмия ден Аз, Бог, завърших делата Си и всички неща, които бях създал; и Аз си ^апочинах на ^бседмия ден от всичките Си дела и всички неща, които бях създал, бяха завършени; и Аз, Бог, видях, че те бяха добри.

3 И Аз, Бог, ^аблагослових седмия ден и го осветих, защото в него си починах от всичките Си ^бдела, които Аз, Бог, бях сътворил и създал.

4 И сега, ето, казвам ти, че това е произходът на небето и на земята, когато бяха сътворени, в деня, в който Аз, Господ Бог, създадох небето и земята,

5 и всяко полско растение ^апреди да бъде на земята, и всяка полска трева преди да

бъде прораснала. Защото Аз, Господ Бог, ^бсътворих ^вдуховно всички неща, за които съм говорил, преди те да съществуват физически по лицето на земята. Защото Аз, Господ Бог, не бях сторил да вали дъжд по лицето на земята. И Аз, Господ Бог, бях ^всътворил всички чедата човешки, но все още не човек, който да обработва ^гземята; защото на ^днебето Аз ги ^жсъздадох и все още върху земята нямаше плът, нито във водата, нито във въздуха.

6 Но Аз, Господ Бог, рекох и се надигна ^апара от земята, и напои цялото лице на земята.

7 И Аз, Господ Бог, направих човек от ^апръстта на земята и вдъхнах в ноздрите му диханието на живота, и ^бчовекът стана жива ^вдуша, ^гпървата плът върху земята, също първият човек; при все това, всички неща бяха отпреди сътворени, но бяха сътворени и създадени духовно, според словото Ми.

8 И Аз, Господ Бог, насадих градина на изток в ^аЕдем и поставих там човека, когото бях направил.

3 1а Бит. 2:1;

Авр. 5:1.

б р. п. Сътворявам, сътворение.

2а Бит. 2:2-3;

Авр. 5:2-3.

р. п. Покой.

б р. п. Съботен ден.

3а Мосия 13:19.

б Изх. 31:14-15.

5а Бит. 2:4-5;

Авр. 5:4-5.

б Моисей 6:51.

в У. и З. 29:31-34;

Авр. 3:23.

р. п. Духовно сътворение.

г р. п. Дух.

д Бит. 2:5.

е р. п. Небеса.

ж р. п. Човек, хора –
Човек, духовно чедо

на Небесния Отец.

6а Бит. 2:6.

7а Бит. 2:7;

Моисей 4:25; 6:59;

Авр. 5:7.

б р. п. Адам.

в р. п. Душа.

г Моисей 1:34.

8а р. п. Едем.

9 И от земята Аз, Господ Бог, сторих да прораства физически всяко дърво, което е красиво на глед за човека, и човекът можеше да го види. И то също стана жива душа. По-неже то беше духовно в деня, в който го сътворих; затова то остава в сферата, в която Аз, Бог, го сътворих, да, тъкмо всички неща, които Аз подготвих за ползване от човека; и човекът видя че беше добро за храна. И Аз, Господ Бог, посадах също и ^адървото на живота посред градината, също и ^бдървото на познанието за доброто и злото.

10 И Аз, Господ Бог, сторих да тече река от Едем, за да напоява градината; и оттам тя се разклони и стана на четири ^аръкава.

11 И Аз, Господ Бог, дадох на първата името Фисон и тя обикаля цялата Евилатска земя, където Аз, Господ Бог, сътворих много злато;

12 и златото на тази земя беше добро, и имаше бделий и ониксов камък.

13 И втората река беше наименувана Гион; същата, която обикаля цялата Етиопска земя.

14 И името на третата река беше Идекел, тази, която тече към изтока на Асирия. И четвъртата река беше Ефрат.

15 И Аз, Господ Бог, взех

човека и го поставих в Едемската градина, за да я обработва и да я пази.

16 И Аз, Господ Бог, заповядах на човека, казвайки: От всяко дърво в градината можеш свободно да ядеш,

17 но от дървото на познанието за доброто и злото, от него да не ядеш, при все това, ти сам можеш да ^аизбираш, защото това ти е дадено; но запомни, че Аз го забраних, защото в ^бденя, в който ядеш от него, непременно ще ^аумреш.

18 И Аз, Господ Бог, казах на Моя ^аЕдинороден, че не е добре човекът да бъде сам, затова Аз ще му създам подходящ ^бпомощник.

19 И от земята Аз, Господ Бог, направих всеки полски звяр и всяка въздушна птица, и им заповядах да отидат при Адам, за да видят как ще ги нарече той; и те бяха също живи души, защото Аз, Бог, им вдъхнах дъха на живота и заповядах, както Адам нарече всяко живо същество, тъй да му бъде името.

20 И Адам даде имена на всичкия добитък, на въздушните птици и на всеки полски звяр; но що се отнася до Адам, не се намери подходящ за него помощник.

21 И Аз, Господ Бог, сторих

9а р. п. Дърво на живота.
б Бит. 2:9.
10а Бит. 2:10.
17а Моисей 7:32.

р. п. Свобода на избор.
б Авр. 5:13.
в Бит. 2:17.
р. п. Смърт,

физическа;
Смъртност, смъртен.
18а р. п. Единороден.
б Бит. 2:18;
Авр. 5:14.

дълбок сън да дойде върху Адам; и той заспа, и аз взех едно от ребрата му и затворих плътта на неговото място.

22 И от реброто, което аз, Господ Бог, бях взел от човека, създадох „жена и я заведох при човека.

23 И Адам каза: Сега аз знам, че тази е кост от костите ми и „плът от плътта ми; ще се нарича Жена, защото от мъж беше взета.

24 Ето защо, ще остави мъжът баща си и майка си и ще се „привърже към жена си, и те ще бъдат „една плът.

25 И те бяха голи и двамата, мъжът и жена му, и не се срамуваха.

ГЛАВА 4

(юни – октомври 1830 г.)

Как Сатана става дяволът. Той изкушава Ева. Адам и Ева падат и смъртта влиза в света.

И аз, Господ Бог, говорих на Моисей, казвайки: Този „Сатана, на когото ти заповяда в името на Моя Единороден, е същият, който беше от „началото; и той дойде при Мен, казвайки: Ето ме тук, изпрати

мен. Аз ще бъда Твоят син и ще изкупя цялото човечество, тъй че нито една душа няма да бъде изгубена; и „аз със сигурност ще го направя. Ето защо, отдай ми Твоята почит.

2 Но ето, Възлюбеният Ми „Син, Който беше Моят любим и „избран от началото, Ми каза: „Отче, да бъде „волята Ти и да бъде Твоя „славата, завинаги.

3 Затова, тъй като Сатана се „разбунтува срещу Мен и поиска да унищожи „свободата на избор на човека, която аз, Господ Бог, му бях дал, а също и да му дам собствената Си сила, аз сторих чрез силата на Моя Единороден той да бъде „низвергнат.

4 И той стана Сатана, да, тъкмо дяволът, бащата на всички „лъжи, за да мами и заслепява човеците, и да ги отвежда в робство според волята си, тъкмо толкова от тях, колкото не се вслушват в гласа Ми.

5 И сега, змията беше „полюкава от всички полски зверове, които аз, Господ Бог, бях създал.

6 И Сатана подбуди сърцето

22а р. п. Ева;
Жена, жени.

23а Бит. 2:23;
Авр. 5:17.

24а Бит. 2:24;
У. и 3. 42:22;
49:15–16;
Авр. 5:17–18.

б р. п. Брак,
склучвам брак.

4 1а р. п. Дявол.
б У. и 3. 29:36–37.

в Исая 14:12–15.

2а р. п. Исус Христос.

б Моисей 7:39;
Авр. 3:27.

р. п. Предоп-
ределение.

в р. п. Бог, Божество –
Бог Отец.

г Лука 22:42.

д р. п. Слава.

3а р. п. Съвет в
небесата.

б р. п. Свобода
на избор.

в У. и 3. 76:25–27.

4а 2 Невф. 2:18;
У. и 3. 10:25.

р. п. Измама, мамя,
заблуда;
Лъжа.

5а Бит. 3:1;
Мосия 16:3;
Алма 12:4.

на змията (защото беше отклонил мнозина след себе си) и потърси да измами също и ^аЕва, защото той не познаваше Божия промисъл, ето защо, той потърси да унищожи света.

7 И той каза на жената: Да, каза ли Бог да не ядеш от никое дърво в ^аградината? (И той говореше чрез устата на змията).

8 И жената каза на змията: Можем да ядем от плода на дърветата в градината,

9 но от плода на дървото, което виждаш посред градината, Бог е казал: Да не ядете от него, нито да го докосвате, да не би да умрете.

10 И змията каза на жената: Няма непременно да умрете,

11 защото Бог знае, че в деня, в който ядете от него, ^аочите ви ще се отворят и ще бъдете като богове, да ^бпознавате доброто и злото.

12 И когато жената видя, че дървото беше добро за храна и че е станало приятно за очите, дърво ^ажелателно, което да я направи мъдра, тя взе от плода му и ^бяде, и даде също на мъжа си, който беше с нея, та и той яде.

13 И отвориха се очите и на двамата, и те познаха, че са ^аголи. И съшиха смокинови листа, та си направиха престилки.

14 И те чува гласа на Господ

Бог, тъй както се ^аразхождаха в градината в хладината на деня; и Адам и жена му отидоха да се скрият от присъствието на Господа Бога сред дърветата на градината.

15 И Аз, Господ Бог, повиках Адам и му казах: Къде ^аотиваш?

16 И той каза: Чух гласа Ти в градината и се уплаших, понеже познах, че съм гол и се скрих.

17 И Аз, Господ Бог, казах на Адам: Кой ти каза, че си гол? Ял ли си от дървото, от което ти заповядах да не ядеш, защото ако е тъй, трябва непременно да ^аумреш?

18 И човекът каза: Жената, която Ти ми даде и заповяда да остане с мен, тя ми даде от плода на дървото и аз ядох.

19 И Аз, Господ Бог, казах на жената: Що е това, което си сторила? И жената каза: Змията ме ^аизмами и аз ядох.

20 И Аз, Господ Бог, казах на змията: Понеже си сторила това, ^анай-проклета да си от всичкия добитък и от всеки полски звяр. По корема си ще се влачиш и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си;

21 и ще поставя вражда между теб и жената, между твоето потомство и нейното потомство: Той ще ти

6а р. п. Ева.

7а р. п. Едем.

11а Бит. 3:3-6;

Моисей 5:10.

б Алма 12:31.

12а Бит. 3:6.

б р. п. Падението на Адам и Ева.

13а Бит. 2:25.

14а Бит. 3:8.

15а Бит. 3:9.

17а Моисей 3:17.

19а Бит. 3:13;

Моисей 16:3.

20а Бит. 3:13-15.

наранява главата, а ти ще му нараняваш петата.

22 На жената Аз, Господ Бог, казах: Ще преумножа твоята болка и зачатие¹ ти. С ^аболка ще раждаш деца и твоето желание ще бъде към мъжа ти, и той ще владее над теб.

23 И на Адам Аз, Господ Бог, казах: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от плода на дървото, за което ти заповядах, казвайки да не ядеш от него, проклета ще бъде земята заради теб. С болка ще се храниш от нея през всичките дни на живота си;

24 тръни и бодили ще ти ражда тя и ти ще ядеш полските растения.

25 С ^апот на лицето си ще ядеш хляб, докато не се върнеш в земята (защото ти непременно ще умреш), понеже от нея си взет, понеже беше ^бпръст и в пръстта трябва да се върнеш.

26 И Адам наименува жена си Ева, защото тя бе майката на всички живи; защото тъй Аз, Господ Бог, съм нарекал първата от всички жени, които са ^амного.

27 На Адам, също и на жена му Аз, Господ Бог, направих дрехи от кожи и ги ^аоблякох в тях.

28 И Аз, Господ Бог, казах на Моя Единороден: Ето, ^ачовекът стана като един от Нас, да ^бразпознава доброто и злото. И сега, за да не протегне ръката си да ^ввземе също и от ^гдървото на живота, да яде и да живее вечно,

29 ето защо Аз, Господ Бог, ще го изгоня от ^аЕдемската градина, за да обработва земята, от която беше взет;

30 защото както Аз, Господ Бог, съм жив, тъкмо тъй ^асловата Ми не може да бъдат напразни, защото щом като излязат от устата Ми, те трябва да бъдат изпълнени.

31 Затова Аз изгоних човека и поставих на изток от Едемската градина ^ахерувими и пламтящ меч, който се въртеше на всички страни, за да се пази пътя към дървото на живота.

32 (И тези са словата, които изрекох на Моя служител Моисей, и те са истинни, тъкмо както Аз искам, и ги изрекох на теб. Гледай да не ги показваш на никой човек, докато не ти заповядам, освен на тези, които вярват. Амин.)

ГЛАВА 5

(юни – октомври 1830 г.)

Адам и Ева имат деца. Адам

22а Бит. 3:16.

25а Бит. 3:17–19.

р. п. Падението на Адам и Ева.

б Бит. 2:7; Моисей 6:59; Авр. 5:7.

26а Моисей 1:34; 6:9.

27а р. п. Скромност.

28а Бит. 3:22.

р. п. Човек, хора – Човек, възможност да стане като Небесния Отец.

б р. п. Знание.

в Алма 42:4–5.

г Бит. 2:9; 1 Неф. 11:25;

Моисей 3:9.

р. п. Дърво на живота.

29а р. п. Едем.

30а 3 Цар. 8:56; У. и 3. 1:38.

31а Алма 42:3.

р. п. Херувими.

принася жертва и служи на Бога. Раждат се Каин и Авел. Каин се разбунтува, обиква Сатана повече от Бог и става Погибел. Умножават се убийствата и нечестията. Евангелието се проповядва от началото.

И стана така, че след като Аз, Господ Бог, ги бях изгонил, Адам започна да обработва земята и да "господства над всичките полски зверове, и да яде хляба си с пот на челото, както Аз, Господ, му бях заповядал. И Ева, жена му, също се трудеше с него.

2 И Адам позна жена си, и тя му "роди синове и "дъщери, и те започнаха да се "умножават и да изпълват земята.

3 И от това време нататък, синовете и "дъщерите на Адам започнаха да се отделят двама по двама по земята и да я обработват, и да се грижат за стада; и те също родиха синове и дъщери.

4 И Адам и жена му Ева призоваха името Господне. И те чува гласа на Господа, Който им говореше откъм

"Едемската градина; и те не Го виждаха, защото бяха отстранени от Неговото "присъствие.

5 И Той им даде заповеди, че трябва да се "покланят на Господа, своя Бог, и да принасят "първородните на стадата си като приношение на Господа. И Адам се "подчини на заповедите Господни.

6 И след много дни един "ангел Господен се яви на Адам, казвайки: Защо принасяш "жертви на Господа? И Адам му каза: Не знам, обаче Господ ми заповяда.

7 И тогава ангелът рече, казвайки: Това е едно "подобие на "жертвата на Единородния на Отца, Който е изпълнен с "благодат и истина;

8 затова ти ще вършиш всичко, което вършиш, в "името на Сина и ще се "покайваш и ще "призоваваш Бога в името на Сина, навеки.

9 И в него ден "Светият Дух, Който дава свидетелство за Отца и за Сина, слезе върху Адам, казвайки: Аз съм "Единородният на Отца от началото, от сега нататък и завинаги; и щом си "паднал, да

5 1а Моисей 2:26.

2а Бит. 5:4.

б У. и 3. 138:39.

в Бит. 1:28;

Моисей 2:28.

3а Моисей 5:28.

4а р. п. Едем.

б Алма 42:9.

5а р. п. Покланям се.

б Изх. 13:12–13;

Числа 18:17;

Мосия 2:3.

р. п. Първороден.

в р. п. Подчинение, подчинен, подчинявам се.

6а р. п. Ангели.

б р. п. Жертва.

7а р. п. Исус Христос – Символи за Христос.

б Алма 34:10–15.

р. п. Кръв.

в Моисей 1:6, 32.

р. п. Благодат.

8а 2 Неп. 31:21.

б Моисей 6:57.

р. п. Покайвам се, покаяние.

в р. п. Молитва.

9а р. п. Светият Дух.

б р. п. Единороден; Исус Христос.

в р. п. Падението на Адам и Ева;

Смърт, духовна.

може да бъдеш ^зизкупен, също и цялото човечество, тъкмо толкова, колкото поискат.

10 И него ден Адам възслави Бога и беше ^аизпълнен, и започна да ^бпророкува относно всичките семейства по земята, казвайки: Благословено да е името Божие, защото поради моето прегрешение очите ми се отвориха и ще имам ^врадост в този живот, и отново в ^гплътта ще видя Бог.

11 И ^аЕва, жена му, чу всичко това и се зарадва, казвайки: Ако не беше прегрешението ни, никога нямаше да имаме ^бпотомство и никога нямаше да познаваме доброто и злото, нито радостта от изкуплението ни, нито вечния живот, който Бог дава на всички, които се подчиняват.

12 И Адам и Ева възславиха името Божие и сториха ^азнайно всичко на синовете и дъщерите си.

13 И ^аСатана дойде сред тях, казвайки: Аз също съм син Божий; и им заповяда, казвайки: Не го вярвайте; и те не го ^бповярваха, и ^вобикнаха Сатана повече от Бога. И от това време нататък човеците

станаха ^гплътски, похотливи и дяволски.

14 И Господ Бог призова навсякъде човеците чрез ^аСветия Дух и им заповяда, че трябва да се покаят.

15 И колкото ^аповярват на Сина и се покаят за греховете, ще бъдат ^бспасени; и колкото не повярват, и не се покайват, ще бъдат ^восъдени; и словата излизаха от устата Божия като неизменно повеление, ето защо, те трябва да бъдат изпълнени.

16 И Адам и Ева, жена му, не преставаха да призовават Бога. И Адам позна жена си Ева, и тя зачена, и роди ^аКаин, и каза: Аз придобих мъжка рожба от Господа, ето защо, той не може да отхвърли словата Му. Но ето, Каин не се вслуша, казвайки: Кой е Господ, че да трябва да Го познавам?

17 И тя отново зачена и роди брат му ^аАвел. И Авел се ^бвслушваше в гласа Господен. И Авел беше пастир на овце, а Каин беше земеделец.

18 И Каин ^аобичаше Сатана повече от Бог. И Сатана му заповяда, казвайки: ^бНаправи приношение на Господа.

9^г Мосия 27:24–26;
У. и 3. 93:38;
С. В. 1:3.
р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление;
План за изкупление.
10^а р. п. Роден отново,
роден от Бога.
^б У. и 3. 107:41–56.
р. п. Пророчество,
пророкувам.
^в р. п. Радост.

^г Йов 19:26;
2 Неп. 9:4.
11^а р. п. Ева.
^б 2 Неп. 2:22–23.
12^а Вт. 4:9.
13^а р. п. Дявол.
^б р. п. Неверие.
^в Моисей 6:15.
^г р. п. Естествен
човек;
Плътско.
14^а Йоан 14:16–18, 26.

15^а р. п. Вярване,
вярвам.
^б р. п. Спасение.
^в У. и 3. 42:60.
р. п. Осъждане.
16^а Бит. 4:1–2.
р. п. Каин.
17^а р. п. Авел.
^б Евр. 11:4.
18^а У. и 3. 10:20–21.
^б У. и 3. 132:8–11.

19 И в течение на времето стана така, че Каин принесе жертва на Господа от плода на земята.

20 И Авел също принесе от първородните на стадото си и от тлъстината им. И Господ погледна благосклонно на Авел и на неговото „приношение“.

21 Но на Каин и на „приношението му Той не погледна благосклонно. Сега, Сатана знаеше това и се зарадва. И Каин се разгневи много, и лицето му помръкна.

22 И Господ каза на Каин: Защо си разгневен? Защо е помръкнало лицето ти?

23 Ако вършиш добро, ще бъдеш „приет. Но ако не вършиш добро, грехът лежи пред вратата и Сатана желае да те има; и освен ако не се вслушваш в Моите заповеди, Аз ще те предам и с теб ще бъде според желанието му. Но ти ще господстваш над него,

24 защото отсега нататък ще бъдеш бащата на неговите лъжи; ще бъдеш наречен „Погибел, защото ти също беше преди света.

25 И в едно идно време ще бъде казано, че тези „мерзости са от Каин, защото той е отхвърлил по-висшия съвет, който е от Бога. И това е едно проклятие, което Аз ще

ти наложа, освен ако не се покаеш.

26 И Каин се разгневи и не послуша повече гласа на Господа, нито Авел, своя брат, който ходеше в святост пред Господа.

27 И Адам и жена му се оплакаха на Господа заради Каин и братята му.

28 И стана така, че Каин взе за жена една от братовите си дъщери; и те „обичаха Сатана повече от Бога.

29 И Сатана каза на Каин: Закълни ми се в гърлото си, че ако го изкажеш, ще умреш; и закълни и братята си в главите им и в живия Бог, че те няма да го изкажат, защото ако го изкажат, непременно ще умрат, и това, за да не го узнае баща ти. И в този ден аз ще предам брат ти Авел в твоите ръце.

30 И Сатана се закле на Каин, че ще действа съгласно неговите заповеди. И всички тези неща се извършиха в тайно.

31 И Каин каза: Аз наистина съм Махан, господарят на тази голяма тайна – да „убивам и да се обогатявам. Ето защо, Каин беше наречен Господар ⁶Махан и тържествуваше в нечестия си.

32 И Каин отиде на полето и говори с Авел, своя брат. И стана така, че докато те бяха

20а р. п. Дарение;

Жертва.

21а Бит. 4:3–7.

23а Бит. 4:7;

У. и 3. 52:15; 97:8.

24а р. п. Синове на погибелта.

25а Еламан 6:26–28.

28а Моисей 5:13.

31а р. п. Убийство.

б т. е. Възможни

значения на думата „Махан“ са „разум“, „унищожител“, и „велик“.

на полето, Каин се надигна срещу брат си Авел и го уби.

33 И Каин „възтържествува от това, което беше направил, казвайки: Аз съм свободен, със сигурност стадата на брат ми ще паднат в моите ръце.

34 И Господ каза на Каин: Къде е брат ти Авел? И той каза: Не зная. „Пазач ли съм аз на брата си?

35 И Господ каза: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мен от земята.

36 И сега, проклет ще бъдеш за земята, която отвори устата си, за да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка.

37 Отсега нататък, когато обработваш земята, тя няма да ти дава силата си. „Беглец и скитник ще бъдеш ти на земята.

38 И Каин каза на Господ: Сатана ме „изкуши чрез братовите ми стада. И също, бях разгневен, защото неговото приношение Ти прие, а моето – не; наказанието ми е по-олямо, отколкото мога да понеса.

39 Ето, гониш ме днес от присъствието Господне и от Твоето лице аз ще съм скрит; и ще бъда беглец и скитник на земята; и ще стане така, че този, който ме намери, ще ме

убие поради моите беззакония, защото тези неща не са скрити от Господа.

40 И Аз, Господ, му казах: Който те убие, нему ще се отмъсти седмкратно. И Аз, Господ, поставих „белег на Каин да не би някой, като го намери, да го убие.

41 И Каин беше отстранен от „присъствието Господне, и заедно с жена си и много от братята си заживя в страната Нод, на изток от Едем.

42 И Каин позна жена си, и тя зачена и роди Енох; и той също роди много синове и дъщери; и построи град, и наименува „града по името на сина си Енох.

43 И на Енох му се роди Ирад, и други синове и дъщери. И Ирад роди Мехуяил, и други синове и дъщери. И Мехуяил роди Метусаил, и други синове и дъщери; и Метусаил роди Ламех.

44 И Ламех си взе две жени; името на едната беше Ада, а името на другата – Села.

45 И Ада роди Явал, и той беше баща на ония, които живеят в шатри и гледат добитък; и името на брат му беше Ювал, който беше баща на ония, които свирят на арфа и кавал.

46 И Села, тя също роди

33а р. п. Гордост;
Светски стремежи.

34а Бит. 4:9.

37а Бит. 4:11–12.

38а р. п. Изкушавам,
изкушение;
Пожелавам.

40а Бит. 4:15.

41а Моисей 6:49.

42а т. е. В Каиновото
родословие е имало
човек, наречен
Енох, а народът
му е живял в град

със същото име. Не
трябва да се бърка с
Енох от праведното
родословие на Сит
и с града му, Сион,
също наричан
„Град на Енох“.

Тувал-Каин, учител на всеки занаятчия на пиринч и желязо. И сестрата на Тувал-Каин се наричаше Наама.

47 И Ламех каза на жените си Ада и Села: Чуите гласа ми, жени Ламехови, вслушайте се в речта ми; защото аз убих човек за мое нараняване и един младеж за моя вреда.

48 И ако на Каин трябва да бъде отмъстено седемкратно, то наистина на Ламех трябва да бъде „седемдесет и седемкратно,

49 затова, че Ламех встъпи в „завет със Сатана по начина на Каин, поради което той стана Господар Махан, господар на тази голяма тайна, дадена на Каин от Сатана; и Ирад, синът на Енох, знаеше тяхната тайна и започна да я разкрива на синовете на Адам.

50 Ето защо, Ламех, бидейки ядосан, го уби, но не заради обогатяване, както Каин своя брат Авел, но той го уби заради клетвата.

51 Защото от дните на Каин имаше „таен заговор и делата им бяха в мрак; и всеки човек от тях познаваше брата си.

52 Ето защо, Господ прокле Ламех и домочадието му, и всички онези, които бяха сключили завет със Сатана, защото те не спазваха заповедите Божи, и това не се

понрави на Бога. И Той не им служи; и делата им бяха мерзости, и започнаха да се разпространяват сред всичките „синове човешки. И това бе сред синовете човешки.

53 Но сред дъщерите човешки тези неща не се говореха, защото Ламех беше изказал тайната на жените си и те се разбунтуваха срещу него, и провъзгласиха тези неща навред, и нямаха състрадание;

54 ето защо, Ламех беше презрян и отхвърлен, и не дойде сред синовете човешки, страхувайки се да не умре.

55 И тъй делата на „мрака започнаха да се разпространяват сред всичките синове човешки.

56 И Бог прокле земята с тежко проклятие, и беше разгневен на нечестивите, на всичките синове човешки, които беше създал,

57 защото те не поискаха да се вслушат в гласа Му, нито да повярват в Неговия „Единороден Син, тъймо в Оногова, за Когото Той провъзгласи, че трябва да дойде по средата на времето, Който беше приготвен от основаването на света.

58 И тъй започна да се проповядва „Евангелието от началото, бидейки оповестявано

48а т. е. Ламех се хвали, че Сатана ще направи за него повече, отколкото е направил за Каин. Причините за това

твърдение са дадени в стихове 49 и 50. Бит. 4:24.
49а р. п. Клетва.
51а р. п. Тайни заговори.
52а Моисей 8:14–15.

55а р. п. Нечестив, нечестие;
Тъмнина, духовна.
57а р. п. Исус Христос.
58а р. п. Евангелие.

от свети ^бангели, изпратени от присъствието Божие и чрез Неговия собствен глас, и чрез ^адара на Светия Дух.

59 И тъй, всичко това беше потвърдено на Адам чрез свят обред, и се проповядваше Евангелието, и бе изпратено повеление, че то трябва да бъде в света до неговия край, и тъй беше. Амин.

ГЛАВА 6

(ноември – декември 1830 г.)

Потомството на Адам води възпоменателна книга. Праведното му потомство проповядва покаяние. Бог се показва на Енох. Енох проповядва Евангелието. Планът на спасението е разкрит пред Адам. Той приема кръщението и свещеничеството.

И ^аАдам се вслуша в гласа Божий и призова синовете си да се покаят.

2 И Адам позна жена си от ново и тя роди син, и той му даде името ^аСит. И Адам прослави името Божие, като каза: Бог ми определи друго потомство вместо Авел, когото Каин уби.

3 И Бог се показва на Сит, и той не се разбунтува, а

принесе приемлива ^ажертва, както брат си Авел. И на него също му се роди син, и той му даде името Енос.

4 И тогава тези мъже започнаха да ^апризовават името Господне, и Господ ги благослови.

5 И се водеше една ^авъзпоменателна книга, в която се записваше на езика на Адам, защото на всички, които призоваваха Бога, беше дадено да пишат чрез духа на ^бвдъхновението;

6 и те учеха децата си да четат и да пишат, и имаха език, който беше чист и несмесен.

7 Сега, това същото ^асвещеничество, което беше в началото, ще бъде също и в края на света.

8 Това пророчество изрече Адам, както беше вдъхновен от ^аСветия Дух; и беше водено ^бродословие от ^ачедата Божии. И то беше ^вкнигата на поколенията на Адам и казваше: В деня, в който Бог сътвори човека, по подобие на Бога го създаде Той;

9 по ^аобраза на собственото Си тяло, мъж и жена ^бти сътвори Той, и ги благослови, и ги нарече с ^аимето Адам, в деня, когато бяха сътворени и

58б Алма 12:28–30;
Морон. 7:25, 29–31.
р. п. Ангели.

в р. п. Дар на
Светия Дух.

6 1а р. п. Адам.

2а Бит. 4:25.
р. п. Сит.

3а р. п. Жертва.

4а Бит. 4:26.

р. п. Молитва.

5а Авр. 1:28, 31.

р. п. Възпоменателна
книга.

б р. п. Вдъхновение,
вдъхновявам.

7а р. п. Свещеничество.

8а 2 Пет. 1:21.

б р. п. Родословие.

в р. п. Синове и
дъщери на Бога.

г Бит. 5:1.

9а Бит. 1:26–28;

Моисей 2:26–29;
Авр. 4:26–31.

б р. п. Човек, хора.

в Моисей 1:34; 4:26.

станаха живи ²души на земята върху ^аподножието на Бога.

10 И ^аАдам живя сто и тридесет години, и роди син по свое собствено подобие и по свой собствен ^бобраз, и му даде името Сит.

11 И дните на Адам след като беше родил Сит, бяха осемстотин години; и той роди много синове и дъщери.

12 И всичките дни, които Адам изживя, бяха деветстотин и тридесет години, и той умря.

13 Сит живя сто и пет години и роди Енос, и пророкуваше през всичките си дни, и учеше сина си Енос на пътищата Божи; ето защо, Енос също пророкуваше.

14 И след като роди Енос, Сит живя осемстотин и седем години, и роди много синове и дъщери.

15 И чедата човешки бяха многобройни по цялото лице на земята. И в онези дни Сатана имаше голямо ^агосподство над човеците и вилнееше в сърцата им, и от това последваха войни и кръвопролития; и търсейки власт, ръката на човека се вдигаше срещу собствения му брат, за да раздаде смърт поради ^бтайни заговори.

16 Всичките дни на Сит бяха деветстотин и дванадесет години и той умря.

17 И Енос живя деветдесет години и роди ^аКенан. И Енос и остатъкът от Божиите люде излязоха от земята, която се наричаше Сулон, и заживяха в една земя на обещание, която той нарече на собствения си син, когото беше наименувал Кенан.

18 И след като роди Кенан, Енос живя осемстотин и петнадесет години, и роди много синове и дъщери. И всичките дни на Енос бяха деветстотин и пет години, и той умря.

19 И Кенан живя седемдесет години и роди Маалалеил; и след като роди Маалалеил, Кенан живя осемстотин и четиридесет години и роди синове и дъщери. И всичките дни на Кенан бяха деветстотин и десет години, и той умря.

20 И Маалалеил живя шестдесет и пет години и роди Яред. И след като роди Яред, Маалалеил живя осемстотин и тридесет години, и роди синове и дъщери. И всичките дни на Маалалеил бяха осемстотин деветдесет и пет години, и той умря.

21 И Яред живя сто шестдесет и две години и роди ^аЕнох. И след като роди Енох, Яред живя осемстотин години, и роди синове и дъщери. И Яред учеше Енох на всичките пътища Божии.

22 И това е родословието на

92 р. п. Душа.

д Авр. 2:7.

10а У. и 3. 107:41–56.

б Бит. 5:3;

У. и 3. 107:42–43;

138:40.

15а Моисей 5:13.

б р. п. Тайни заговори.

17а Бит. 5:10–14;

У. и 3. 107:45, 53.

21а Бит. 5:18–24;

Моисей 7:69; 8:1–2.

р. п. Енох.

синовете на Адам, който беше „син Божий, с когото самият Бог общуваше.

23 И те бяха „проповедници на праведността, и говореха, б^бпроорокуваха, и призоваваха всички човеци навсякъде да се „покаят; и се преподаваше в^ввяра на чедата човешки.

24 И стана така, че всичките дни на Яред бяха деветстотин шестдесет и две години, и той умря.

25 И Енох живя шестдесет и пет години и роди „Матусал.

26 И стана така, че Енох пътуваше из земята сред людете; и тъй както пътуваше, Духът Божий се спусна от небето и застана върху него.

27 И той чу един глас от небето да казва: Енох, сине Мой, пророкувай на тези люде и им кажи: Покайте се, защото тъй каза Господ: „Разгневен съм на тези люде и страшният Ми гняв е разпален срещу тях; защото сърцата им закоравяха и б^бушите им тежко чуват, и очите им „не виждат надалеч.

28 И през тези много поколения, тъкмо от деня, когато ги създадох, те се „отклоняваха, и Ме отричаха, и търсеха собствените си съвети в мрака; и в собствените си мерзости замислиха убийство, и не

спазваха заповедите, които Аз дадох на баща им Адам.

29 Ето защо, те се заклеваха лъжливо и чрез своите „клетви си навлякоха смърт; и б^бпъкъл съм приготвил за тях, ако не се покаят.

30 И това е едно повеление, което съм изпратил чрез собствената Си уста от началото на света, от неговото основаване; и чрез устата на Моите служители, бащите ти, Аз съм го повелил, и тъкмо тъй то трябва да бъде изпратено на света, до неговите краища.

31 И когато Енох чу тези слова, той се поклони доземи пред Господа и говори пред Господа казвайки: Защо е тъй, че съм намерил благоразположение в очите Ти? Аз съм само едно момче и всички люде ме мразят, защото съм „бавен в говора. Защо да съм Твой служител?

32 И Господ каза на Енох: Иди и прави според както съм ти заповядал, и никой човек няма да те нарани. Отвори „устата си и тя ще бъде изпълнена, и Аз ще ти дам говор, защото всичката плът е в ръцете Ми, и ще сторя според както Ми се види за добре.

33 Кажи на тези люде: „Изберете днес да служите на

22а Лука 3:38.

23а р. п. Пророк.

б р. п. Пророчество, пророкувам.

в р. п. Покаявам се, покаяние.

г р. п. Вяра.

25а р. п. Матусал.

27а У. и З. 63:32.

б Мат. 13:15;

2 Неп. 9:31;

Мосия 26:28;

У. и З. 1:2, 11, 14.

в Алма 10:25; 14:6.

28а р. п. Бунт.

29а р. п. Клетва.

б р. п. Пъкъл.

31а Изх. 4:10–16;

Йер. 1:6–9.

32а У. и З. 24:5–6; 60:2.

33а р. п. Свобода на избор.

Господа Бога, Който ви създаде.

34 Ето, Духът Ми е върху теб, ето защо, всички твои слова Аз ще потвърдя; и ^апланините ще се отдръпват пред теб, и ^бреките ще обръщат посоката си; и ти ще пребъдваш в Мен, и Аз в теб, ето защо, ^входи с Мен.

35 И Господ говори на Енох, и Му каза: Намажи очите си с кал, измий ги и ще прогледнеш. И той го стори.

36 И той видя ^адуховете, които Бог беше създал. И той видя също неща, които не бяха видими за ^бестественото око. И оттогава насетне навред из земята тръгна мълвата: Господ е издигнал ^вгледач за народа Си.

37 И стана така, че Енох отиде в земята сред людето, заставаше на хълмовете и високите места и викаше на висок глас, свидетелствайки срещу делата им; и всички човеци бяха ^аобидени заради него.

38 И те излязоха по високите места да го чуят, като казаха на пазачите на шатри: Останете тук и пазете шатрите, докато ние отидем там да видим гледача; защото той прокува и има нещо странно на земята; един луд е дошъл сред нас.

39 И стана така, че когато го чува, никой човек не сложи

ръка върху му, защото страх споходи всички онези, които го чува; защото той ходеше с Бога.

40 И един човек, чието име беше Махия, дойде при него и му каза: Кажни ни ясно кой си ти и откъде идеш?

41 И той им каза: Идвам от Кенанската земя, земята на моите бащи, земя на праведност до този ден. И баща ми ме учеше на всичките пътища Божи.

42 И стана така, че както пътувах от Кенанската земя по източното море, аз видях видение; и ето, видях небесата и Господ говори с мен, и ми даде заповед; ето защо, по тази причина изговарям тези неща – за да спазя заповедта.

43 И Енох продължи речта си, казвайки: Господ, Който говори с мен, Той същият е Богът на небето; и Той е моят Бог и вашият Бог, и вие сте мои братя; и защо се ^асъветвате вие самите, а отричате Бога на небето?

44 Той създаде небесата, ^аземята е Неговото ^бподножие и основата ѝ е Негова. Ето, Той я положи и множество от човеци доведе Той по лицето ѝ.

45 И смъртта дойде върху бащите ни; при все това, ние ги познаваме и не можем да го отречем. И ние познаваме

34а Мат. 17:20.
б Моисей 7:13.
в Бит. 5:24;
Моисей 7:69.
р. п. Ходя,

ходя с Бога.
36а р. п. Духовно
сътворение.
б Моисей 1:11.
в р. п. Гледач.

37а 1 Неф. 16:1–3.
43а Притчи 1:24–33;
У. и 3. 56:14–15.
44а Вт. 10:14.
б Авр. 2:7.

всички, даже първия от всички, тъкмо Адам.

46 Защото ние водихме сред нас една „възпоменателна книга съгласно образа, даден от Божия пръст. И той ни е даден на нашия собствен език.

47 И когато Енох изговори Божиите слова, хората се разтрепераха и не можеха да стоят в негово присъствие.

48 И той им каза: Ние съществуваме, понеже Адам „падна; и чрез неговото падение дойде ^бсмъртта и бяхме направени участници в окаяността и злочестината.

49 Ето, Сатана дойде сред чедата човешки и ги „изкуши да се поклонят нему; и хората са станали ^бплътски, ^впохотливи и дяволски, и са ^готстранени от Божието присъствие.

50 Но Бог направи тъй, щото бащите ни да разберат, че всички хора трябва да се покаят.

51 И Той призова нашия баща Адам със собствения Си глас, казвайки: Аз съм Бог; Аз създадох света и „хората, ^бпреди да бъдат в плътта.

52 И Той също му каза: Ако

се обърнеш към Мен и се вслушаш в гласа Ми, и повярваш, и се покаеш за всичките си прегрешения, и бъдеш „кръстен тъкмо във вода в името на Моя Единороден Син, Който е изпълнен с ^бблагодат и истина, Който е „Исус Христос, единственото ^виме, което ще е дадено под небето, чрез което ^гспасението ще дойде до чедата човешки, ти ще получиш дара на Светия Дух, искайки всичко в Негово име; и каквото и да поискаш, ще ти се даде.

53 И баща ни Адам говори на Господ, и каза: Защо хората трябва да се покаят и да бъдат кръстени във вода? И Господ каза на Адам: Ето, Аз съм ти „простил твоето прегрешение в Едемската градина.

54 Оттук дойде сказанието навред сред хората, че „Синът Божий е извършил ^бединение за първоначалната вина, при което греховете на родителите не могат да бъдат наложени върху главите на ^вдецата, защото те са чисти от основаването на света.

55 И Господ говори на Адам, казвайки: Доколкото

46а р. п. Възпоменателна книга.

48а 2 Нев. 2:25.

р. п. Падението на Адам и Ева.

б р. п. Смерт, физическа.

49а Моисей 1:12.

р. п. Изкушавам, изкушение.

б Мосия 16:3–4; Моисей 5:13.

р. п. Плътско.

в р. п. Похотлив, похотливост.

г р. п. Смерт, духовна.

51а р. п. Човек, хора – Човек, духовно чедо на Небесния Отец.

б р. п. Духовно сътворение.

52а 3 Нев. 11:23–26.

р. п. Кръщение, кръщавам.

б р. п. Благодат.

в р. п. Исус Христос.

г Д. А. 4:12;

2 Нев. 31:21.

д р. п. Спасение.

53а р. п. Прошаване.

54а р. п. Исус Христос.

б р. п. Единение, извършвам Единение.

в Мосия 3:16.

децата ти са заченати в грях, тъкмо тъй, когато започнат да растат, "грехът се зачева в сърцата им; и те опитват ^бторчивото, за да знаят как да ценят доброто.

56 И на тях им е дадено да различават доброто от злото, ето защо, те "действат за самите себе си и Аз съм ти дал друг закон и заповед.

57 Ето защо, учи децата си на това, че всички човеци, навсякъде, трябва да се "покаят или по никакъв начин не могат да наследят царството Божие, защото ^бнищо нечисто не може да пребивава там или да "живее в присъствието Му; защото на езика на Адам Неговото име е "Свят Човек, а името на Неговия Единороден е ^вСинът Човешки, тъкмо Исус Христос, един праведен "Съдия, Който ще дойде в средата на времето.

58 Ето защо, Аз ти давам заповед свободно да учиш "децата си на тези неща, казвайки, че:

59 Падението идва по причина на прегрешение, което падение носи смърт; и тъй

както бяхте родени на света чрез вода и кръв, и "духа, който Аз съм създал, и тъй от ^бпръстта станайте жива душа, тъкмо тъй трябва да бъдете ^вродени отново в небесното царство от ^ввода и от Духа, и да бъдете очистени чрез кръв, тъкмо кръвта на Моя Единороден, за да можете да бъдете осветени от всеки грях и да се ^врадвате на ^всловата на вечния живот на този свят, и на вечен живот в идния свят, тъкмо на безсмъртна ^жслава;

60 защото чрез "водата спазвате заповедта, чрез Духа сте ^боправдани и чрез ^вкръвта сте ^восветени,

61 тъй че Той е даден, за да пребъде във вас небесното свидетелство, "Утешителят, миролюбивите неща на безсмъртната слава, истината за всички неща, този, Който оживотворява всичко, Който дава живот на всички неща, този, Който познава всички неща и има всяка власт според мъдростта, милосърдието, истината, правосъдието и правдата.

62 И сега, ето, Аз ти казвам:

55a р. п. Грях.

б У. и З. 29:39.

р. п. Несгоди.

56a 2 Невф. 2:26–27;

Еламан 14:29–30.

р. п. Свобода

на избор.

57a 1 Кор. 6:9–10.

р. п. Покаявам

се, покаяние.

б 1 Невф. 10:21.

р. п. Чист и нечист.

в Пс. 24:3–4;

1 Невф. 15:33–36;

Морм. 7:7;

У. и З. 76:50–62.

г Моисей 7:35.

р. п. Свят човек.

д р. п. Човешки Син.

е р. п. Исус Христос –

Съдия;

Правосъдие.

58a р. п. Дете, деца.

59a 1 Йоан 5:8.

б Бит. 2:7;

Моисей 4:25;

Авр. 5:7.

в р. п. Роден отново,

роден от Бога.

г р. п. Кръщение,

кръщавам.

д 2 Невф. 4:15–16;

Алма 32:28.

е Йоан 6:68.

ж р. п. Селестиялна

слава.

60a Морон. 8:25.

б р. п. Оправдаване,

оправдавам.

в р. п. Кръв.

г р. п. Освещаване.

61a р. п. Светият Дух.

Това е „планът за спасението на всички човеци чрез кръвта на Моя ^бЕдинороден, Който ще дойде в средата на времето.

63 И ето, всички неща имат своето подобие и всичко е сътворено и създадено, за да „дава свидетелство за Мен – и нещата, които са тленни, и нещата, които са духовни; неща, които са в небесата горе, и неща, които са върху земята, и неща, които са в земята, и неща, които са под земята, и отгоре, и отдолу; всичко дава свидетелство за Мен.

64 И стана така, че когато Господ беше разговарял с Адам, баща ни, Адам призова Господа и бе грабнат от „Духа Господен, и отнесен долу във водата, и бе положен под ^бводата, и бе изваден от водата.

65 И тъй той бе кръстен и Духът Божий се спусна върху него; и тъй, бе „роден от Духа и стана оживотворен във ^бвтрешния човек.

66 И той чу един глас от небето да казва: Ти си „кръстен с огън и със Светия Дух. Това е ^бсвидетелството на Отца и на Сина, отсега нататък и во веки.

67 И ти си според „реда на

Оногова, Който беше без начало на дни и край на години, от вечност до вечност.

68 Ето, ти си ^аедно с Мен, син Божий. И тъй всички могат да станат Мои ^бсинове. Амин.

ГЛАВА 7

(декември 1830 г.)

Енох поучава, води хората, премества планини. Установява се град Сион. Енох вижда във видение идването на Сина Човешки, единителната Му жертва и възкресението на светилите. Той вижда във видение Възстановяването, Събирането, Второто пришествие и връщането на Сион.

И стана така, че Енох продължи речта си, казвайки: Ето, баща ни Адам поучаваше на тези неща; и мнозина повярваха и станаха ^асиновете Божии, но мнозина не повярваха и погинаха в греховете си, и очакват със ^бстрах, в страдание, огненото негодувание на гнева Божий да се излее върху тях.

2 И от това време нататък Енох започна да пророкува, казвайки на хората: Тъй както пътувах и заставах на мястото, наречено Мауха, и

62а р. п. План за изкупление.

б р. п. Единороден.

63а Алма 30:44;

У. и 3. 88:45–47.

64а р. п. Светият Дух.

б р. п. Кръщение, кръщавам.

65а р. п. Роден отново, роден от Бога.

б Мосия 27:25;

Алма 5:12–15.

66а У. и 3. 19:31.

р. п. Дар на Светия Дух.

б 2 Нэф. 31:17–18;

3 Нэф. 28:11.

67а р. п. Мелхиседеково свещеничество.

68а 1 Йоан 3:1–3;

У. и 3. 35:2.

б Йоан 1:12;

У. и 3. 34:3.

р. п. Синове и дъщери на Бога.

7 1а р. п. Синове и дъщери на Бога.

б Алма 40:11–14.

призовавах Господа, дойде един глас от небето, казвайки: Върни се и се качи на планината Симеон.

3 И стана така, че аз се върнах и отидох на планината; и като застанах на планината, видях небесата отворени и бях облечен със „слава“;

4 и видях Господа, и Той стоеше пред лицето ми, и Той говори с мен, тъй както човешките си говорят един с друг, „лице в лице, и ми каза: ⁶Погледни и Аз ще ти покажа света в продължение на много поколения.

5 И стана така, и ето, аз видях в долината Сум един многоброен народ, който живееше в шатри, който беше народът на Сум.

6 И отново Господ ми каза: Погледни; и аз погледнах на север, и видях народа на Ханаан, който живееше в шатри.

7 И Господ ми каза: Пророкувай; и аз пророкувах, казвайки: Ето, народът на Ханаан, който е многоброен, ще тръгне в боен строй срещу народа на Сум и ще го избие, тъй че ще бъде напълно унищожен. И народът на Ханаан ще се раздели в земята, и земята ще бъде пустееща и неплодна, и никой друг народ не ще я обитава, освен народът на Ханаан.

8 Защото ето, Господ ще прокълне земята с много жегата и нейното безплодие ще продължи завинаги; и една „чернота“ ще дойде върху всички чедата на Ханаан, тъй че те ще бъдат презирани сред всичките люде.

9 И стана така, че Господ ми каза: Погледни; и аз погледнах, и видях земята Сарон, и земята Енох, и земята Омнер, земята Хени и земята Сем, и земята Анер, и земята Анания, и всичките им жители.

10 И Господ ми каза: Отиди при тези люде и им кажи: „Покайте се, да не би да изляза и да ги поразя с проклетие, и те да умрат.

11 И Той ми даде заповед, че трябва да ^кръщавам в името на Отца и на Сина, Който е изпълнен с ^бблагодат и истина, и на ^сСветия Дух, Който дава свидетелство за Отца и за Сина.

12 И стана така, че Енох продължи да призовава всички люде да се покаят, с изключение на народа на Ханаан.

13 И толкова голяма бе ^ввярвата на Енох, че той поведе хората Божи и техните врагове дойдоха да се сражават срещу тях. И той изговори словото Господне, и земята потрепера, и ^ппланините се отдръпнаха според заповедта

3а р. п. Преображение.

4а Бит. 32:30;

Вт. 5:4;

Моисей 1:2, 11, 31.

б Моисей 1:4.

8а 2 Неф. 26:33.

10а Моисей 6:57.

р. п. Покаявам

се, покаяние.

11а р. п. Кръщение,

кръщавам.

б р. п. Благодат.

в р. п. Светият Дух.

13а р. п. Вяр.

б Мат. 17:20.

му, и ^ареките от вода обърнаха посоката си, и ревът на лъвовете се чуваше от пустошта, и всички народи много се уплашиха, толкова ^амогъщо бе словото на Енох и толкова голяма бе силата на езика, който Бог му беше дал.

14 Също произлезе и една земя от морската бездна; и толкова голям бе страхът на враговете на хората Божи, че те побягнаха и застанаха надалеч, и отидоха на земята, която произлезе от морската бездна.

15 И ^аисполините на земята също застанаха надалеч; и едно проклятие падна върху всичките люде, които се сражаваха срещу Бога.

16 И от това време нататък настанаха войни и кръвопролитие сред тях; но Господ дойде и заживя със Своите хора, и те живееха в праведност.

17 ^аСтрахът от Господа бе върху всички народи, толкова голяма бе славата Господна, която беше върху хората Му. И Господ ^бблагослови земята, и те бяха благословени върху планините и по високите места, и процъфтяваха.

18 И Господ нарече Своите хора ^аСион, защото те бяха ^бедно сърце и един ум,

и живееха в праведност, и нямаше бедни сред тях.

19 И Енох продължи в праведност проповядването си сред хората Божи. И в неговите дни стана така, че те построиха един град, който беше наречен Градът на светостта, тъкмо Сион.

20 И стана така, че Енох говори с Господ и каза на Господа: Със сигурност ^аСион ще живее в безопасност завинаги. Но Господ каза на Енох: Сион Аз благослових, но проклев остатъка от людете.

21 И стана така, че Господ показва на Енох всичките обитатели на земята; и ето, той видя, че след време Сион щеше да бъде ^ввдигнат в небето. И Господ каза на Енох: Ето Моето обиталище завинаги.

22 И Енох видя също и остатъка от людете, които бяха синовете на Адам, и те бяха смес от всичкото потомство на Адам, освен потомството на Каин, защото тези от потомството на Каин бяха ^ачерни и нямаха място между тях.

23 И след като Сион бе вдигнат в ^анебето, ето, Енох ^бвидя, че ^ввсичките народи на земята бяха пред него;

24 и идваха поколение след

13^в Моисей 6:34.

^з р. п. Свещеничество; Сила.

15^а Бит. 6:4;

Моисей 8:18.

17^а Изх. 23:27.

^б 1 Лет. 28:7–8;

1 Неф. 17:35.

18^а р. п. Сион.

^б Д. А. 4:32;

Фил. 2:1–4.

р. п. Единство.

20^а Моисей 7:62–63.

р. п. Нов Йерусалим.

21^а Моисей 7:69.

22^а 2 Неф. 26:33.

23^а р. п. Небеса.

^б р. п. Видение.

^в У. и 3. 88:47;

Моисей 1:27–29.

поколение, и Енох бе нависоко и „издигнат, тъкмо в лоното на Отца и на Сина Човешки; и ето, властта на Сатана беше по цялото лице на земята.

25 И той видя ангели да се спускат от небесата, и чу един силен глас да казва: Горко, горко на обитателите на земята!

26 И той видя Сатана, и той имаше една голяма „верига в ръката си, и тя забулваше с ^бмрак цялото лице на земята; и той гледаше нагоре и се смееше, и ^аангелите му ликуваха.

27 И Енох видя ^аангели да се спускат от небето и да дават ^бсвидетелство за Отца и за Сина; и Светият Дух слезе върху мнозина, и те бяха грабнати от небесните сили в Сион.

28 И стана така, че Бог погледна от небето към остатъка от хората и заплака; и Енох даде свидетелство за това, казвайки: Как тъй небесата плачат и проливат сълзите си като дъжд върху планините?

29 И Енох каза на Господ: Как тъй Ти можеш да ^аплачеш, предвид на това, че си свят и че си от вечност до вечност?

30 И дори и да беше

възможно човек да изброи песъчинките на земята, да, милионите ^аземи като тази, това не би било и началото на броя на Твоите ^бтворения; и завесите Ти са разпънати неподвижни, и все пак Ти си там, и лоното Ти е там; Ти също си справедлив, Ти си милостив и добронамерен завинаги.

31 И от всички Твои творения Ти си взел в Сион, в собственото Си лоно, от вечност до вечност; и обиталището на престола Ти не е нищо, освен ^амир, ^бправосъдие и ^аистина; и милост ще върви пред лицето Ти, и не ще има край; как тъй Ти можеш да плачеш?

32 И Господ каза на Енох: Ето, тези твои братя, те са творение на ^аръцете Ми; Аз им дадох тяхното ^бпознание в деня, в който ги създадох; и в Едемската градина Аз дадох на човека неговата ^асвобода на избор.

33 И на братята ти казах, и също дадох заповед, че трябва да се ^аобичат един друг и че трябва да изберат Мен, Отца им; но ето, те са без обич и мразят собствената си кръв.

34 И ^аогънят на негодуванието Ми е разпален срещу тях; и в горещото Си недоволство

24а 2 Кор. 12:1–4.

26а Алма 12:10–11.

^б Исая 60:1–2.

^в Юда 1:6;

У. и З. 29:36–37.

27а Р. п. Ангели.

^б Р. п. Свидетелство.

29а Исая 63:7–10.

30а У. и З. 76:24;

Моисей 1:33.

^б Р. п. Сътворявам, сътворение.

31а Р. п. Мир.

^б Р. п. Правосъдие.

^в Р. п. Истина.

32а Моисей 1:4.

^б Р. п. Знание.

^в Р. п. Свобода на избор.

33а Р. п. Любов.

34а Исая 30:27;

Наум 1:6;

У. и З. 35:14.

Аз ще изпратя ^бпотоп върху им, защото свирепият Ми гняв е разпаден срещу тях.

35 Ето, аз съм Бог и ^аСвят Човек е името Ми; Съветник е името Ми и Безкраен, и Вечен е ^бимето Ми също.

36 Ето защо, Аз мога да протегна ръцете Си и да обхвана всички творения, които съм създал, също и ^аокото Ми може да ги прониже; и сред всичките творения на ръцете Ми не е имало такова голямо ^бнечестие, като сред братята ти.

37 Но ето, греховете им ще бъдат върху главите на техните бащи; Сатана ще им бъде баща и окаяние ще бъде участта им; и целите небеса ще плачат над тях, тъкмо всичките творения на ръцете Ми; прочее, няма ли да плачат небесата предвид на това, че тези ще страдат?

38 Но ето, тези, върху които е погледът ти, ще погинат в потопа; и ето, Аз ще ги затворя, приготвил съм ^азатвор за тях.

39 И ^аТози, Когото съм избрал, се застъпи пред лицето Ми. Ето защо, Той страда за греховете им дотолкова, че те да се покаят в деня, когато Моят ^бИзбран ще се върне при

Мен; и до него ден те ще бъдат в ^бстрадание.

40 Ето защо, затова ще плачат небесата, да, и всичките творения на ръката Ми.

41 И стана така, че Господ говори на Енох и му разказа за всичките дела на чедата човешки; ето защо, Енох позна и видя тяхното нечестие, тяхната окаяност и заплака; и протегна ръцете си, и ^асърцето му набъбна и се разшири като вечността, и недрата му затъгуваха, и цялата вечност се разтърси.

42 И Енох видя също ^аНой и ^бсемејството му, и че потомството на всичките синове на Ной ще бъде спасено с телесно спасение.

43 Ето защо, Енох видя, че Ной построи един ^аковчег и че Господ му се усмихна и го държеше в собствената Си ръка; но върху остатъка от нечестивите дойде потопадът и ги погълна.

44 И когато Енох видя това, имаше горчивина в душата му и той плака за братята си, и каза на небесата: Ще ^аоткажа да бъда утешен; но Господ каза на Енох: Издигни сърцето си, възрадвай се и погледни.

45 И стана така, че Енох

34б Бит. 7:4, 10;
Моисей 8:17, 24.
р. п. Потоп по времето на Ной.

35а Моисей 6:57.

б Моисей 1:3.

36а У. и 3. 38:2; 88:41;
Моисей 1:35–37.

б Бит. 6:5–6;

Моисей 8:22, 28–30.

38а 1 Пет. 3:18–20.

р. п. Пъкъл.

39а т. е. Спасителят.

б Моисей 4:2;

Авр. 3:27.

р. п. Исус Христос.

в р. п. Осъждане.

41а Мосия 28:3.

р. п. Състрадание.

42а р. п. Ной, Библейски патриарх.

б Моисей 8:12.

43а Бит. 6:14–16;

Етер 6:7.

44а Пс. 77:2;

Етер 15:3.

погледна и видя всичките семейства на земята от Ной нататък, и призова Господа, казвайки: Кога ще дойде денят Господен? Кога ще се пролее кръвта на Праведния, та всички, които скърбят, да бъдат осветени и да имат вечен живот?

46 И Господ каза: Ще бъде по средата на времето, в дните на нечестие и мът.

47 И ето, Енох видя деня на пришествието на Сина Човешки в плътта и душата му се възрадва, и каза: Издигнат е Праведният и жертван е Агнецът от основаването на света; и чрез вяра аз съм в лоното на Отца; и ето, Сион е с мен.

48 И стана така, че Енох погледна към земята и чу един глас от недрата ѝ да казва: Горко, горко на мен, майката на всички човеци! Аз съм в болка, изтощена съм от нечестията на моите чедата. Кога ще си отпочина и ще бъде очистена от нечистотиите, произлязла от мен? Кога моят Творец ще ме освети, та да мога да си отпочина и праведността да се задържи за известно време по лицето ми?

49 И когато Енох чу земята да се оплаква, той заплака и призова Господа, казвайки: О,

Господи, няма ли да имаш състрадание към земята? Няма ли да благословиш чедата на Ной?

50 И стана така, че Енох продължи своя зов към Господа, казвайки: Моля те, о, Господи, в името на Твоя Единороден, тъкмо Исус Христос, да имаш милост над Ной и неговото потомство, тъй че земята никога повече да не бъде покривана с потоп.

51 И Господ не можа да откаже и встъпи в завет с Енох; и му се закле с клетва, че Той ще възпре потопа и че ще призове чедата на Ной.

52 И Той изпрати неизменно повеление, че един остатък от потомството на Енох винаги ще се намира сред всички народи, докато земята съществува.

53 И Господ каза: Благословен е този, чрез чието потомство ще дойде Месията, защото Той казва: Аз съм Месия, Царят на Сион, Небесната Канара, която се шири като вечността; който влезе през портата и се изкачи чрез Мен, никога няма да падне; ето защо, благословени са тези, за които съм говорил, защото те ще се явят с песни на вечна радост.

54 И стана така, че Енох призова Господа, казвайки:

45а р. п. Освещаване.

46а Моисей 5:57.

47а р. п. Агнец Божий.

б Моисей 7:21.

48а р. п. Земя – Пречистване на земята.

б Моисей 7:54, 58, 64.

в р. п. Нечист, Нечистотия.

51а Пс. 104:6–9.

52а Моисей 8:2.

53а р. п. Месия.

б Мат. 2:2;

2 Невф. 10:14;

Алма 5:50;

У. и З. 128:22.

в Пс. 71:3; 78:35;

Еламан 5:12.

р. п. Канара.

з 2 Невф. 31:19–20.

д р. п. Музика.

Ще си отпочине ли земята, когато Синът Човешки дойде в плътта? Моля те, покажи ми тези неща.

55 И Господ каза на Енох: Погледни; и той погледна и видя „Сина Човешки издигнат на ^бкръста, според начина на човеците.

56 И той чу силен глас, и небесата бяха забулени, и всичките творения Божии плачеха; и земята ^азастена, и скалите се разцепиха, и светиите се ^бнадигнаха, и бяха ^вувенчани от ^гдясната страна на Сина Човешки с венци от слава;

57 и колкото от ^адуховете, които бяха в ^бзатвор, излязоха, толкова застанаха от дясната страна на Бога; останалите останаха в оковите на мрака до деня на великия съд.

58 И Енох отново заплака и призова Господа, казвайки: Кога ще си отпочине земята?

59 И Енох видя Сина Човешки да се възнася при Отца и призова Господа, казвайки: Няма ли отново да дойдеш на земята? Предвид на това, че Ти си Бог и аз Те познавам, и че Ти ми се закле и ми заповяда, че трябва да моля в името на Твоя Единороден,

Ти си ме създал и си ми дал право на Твоя престол не по мои заслуги, а чрез Твоята собствена благодат; ето защо, аз Те питам дали отново няма да дойдеш на земята.

60 И Господ каза на Енох: Както Аз съм жив, тъкмо тъй ще дойда в „последните дни, в дните на нечестие и мъст, за да изпълня клетвата, която съм ти дал относно чедата на Ной.

61 И ще дойде денят, в който земята ще си ^аотпочине, но преди този ден небесата ще бъдат ^бзатъмнени и ^взавеса от мрак ще покрие земята; и небесата ще се разтърсят, също и земята; и ще има големи изпитания сред чедата човешки, но Моите хора Аз ще ^гзапазя;

62 и ^аправедност ще изпратя от небето долу на земята, и ^бистина ще изпратя от ^вземята, за да дадат ^гсвидетелство за Моя Единороден, за ^двъзкресението Му от мъртвите, да, също и за възкресението на всички човеци; и ще сторя праведността и истината да пометат земята като потоп, за да ^еотбера Моите избрани от четирите краища на земята на място, което Аз

55а р. п. Човешки Син.

б 3 Неф. 27:14.

р. п. Разгъване на кръст.

56а Мат. 27:45, 50–51.

б р. п. Възкресение.

в р. п. Венец; Възвисяване.

г Мат. 25:34.

57а р. п. Дух.

б У. и 3. 76:71–74; 88:99.

60а р. п. Последните дни.

61а р. п. Земя – Окончателно състояние на земята.

б У. и 3. 38:11–12; 112:23.

в р. п. Завеса.

г 1 Неф. 22:15–22;

2 Неф. 30:10.

62а Пс. 85:11.

р. п. Възстановяване

на Евангелието.

б р. п. Книга на Мормон.

в Исайя 29:4.

г р. п. Свидетелство.

д р. п. Възкресение.

е р. п. Израил – Събирането на Израил.

ще приготвя – един Свят Град, та Моите люде да препашат кръста си и да очакват времето на пришествието Ми, защото там ще има Моя скиния и тя ще се нарича Сион, един *Нов Йерусалим.

63 И Господ каза на Енох: Тогава ти и целият ти “град ще ги срещнете там и ще ги приемем в лоното си, и те ще ни видят, и ние ще се хвърлим на врата им, и те ще се хвърлят на врата ни, и ще се целунем едни други;

64 и там ще има Мое обиталище, и то ще е Сион, който ще бъде отделен от всичките творения, които Аз съм създал; и в продължение на “хиляда години земята ще си ^ботпочива.

65 И стана така, че Енох видя деня на “пришествието на Сина Човешки в последните дни, за да пребивава на земята в праведност, в продължение на хиляда години;

66 но преди този ден, той видя големите изпитания сред нечестивите. И видя също морето, че беше развълнувано, и човешките сърца “обезкуражени, очакващи със страх ^бвъзмездията на Всемогъщия Бог, които ще сполетят нечестивите.

67 И Господ показа на Енох

всичко, тъкмо до края на света; и той видя деня на праведните, часа на изкуплението им и получи пълна “радост.

68 И всичките дни на “Сион от времето на Енох бяха триста шестдесет и пет години.

69 И Енох и всичките му люде “вървяха с Бог и Той пребиваваше посред Сион; и стана така, че Сион го нямаше вече, защото Бог го прие в собственото Си лоно. И оттам тръгна сказанието: Сион си отиде.

ГЛАВА 8

(февруари 1831 г.)

Матусал пророкува. Ной и синовете му проповядват Евангелието. Цари голямо нечестие. Призивът към покаяние е пренебрегнат. Бог повелява унищожението на всичката плът чрез Потоп.

И всичките дни на Енох бяха четиристотин и тридесет години.

2 И стана така, че “Матусал, синът на Енох, не беше взет, та заветите Господни, които Той склучи с Енох, да могат да се изпълнят. Защото Той наистина встъпи в завет с Енох, че Ной ще бъде от плода на слабите му.

3 И стана така, че Матусал

62ж р. п. Нов Йерусалим.

63а Откр. 21:9–11;

У. и 3. 45:11–12;

Моисей 7:19–21.

64а р. п. Хилядолетие.

б Моисей 7:48.

65а Юда 1:14.

р. п. Второто

пришествие на

Исус Христос.

66а Исая 13:6–7.

б р. п. Съд, по-

следният.

67а р. п. Радост.

68а Бит. 5:23;

Моисей 8:1.

69а Бит. 5:24;

Моисей 6:34.

р. п. Ходя,

ходя с Бога.

8 2а р. п. Матусал.

пророкуваше, че от неговите слабини ще произлязат всичките царства на земята (чрез Ной), и той взе славата за себе си.

4 И настана голям глад по земята, и Господ прокле земята с тежко проклятие, и много от обитателите ѝ умряха.

5 И стана така, че Матусал живя сто осемдесет и седем години, и роди Ламех;

6 и след като беше родил Ламех, Матусал живя седемстотин осемдесет и две години, и роди синове и дъщери;

7 и всичките дни на Матусал бяха деветстотин шестдесет и девет години, и той умря.

8 И Ламех живя сто осемдесет и две години, и роди син;

9 и му даде името "Ной, казвайки: Този син ще ни облекчи в нашето дело и труда на ръцете ни, поради земята, която Господ беше ^бпрокълел.

10 И след като беше родил Ной, Ламех живя петстотин деветдесет и пет години, и роди синове и дъщери;

11 и всичките дни на Ламех бяха седемстотин седемдесет и седем години, и той умря.

12 И Ной беше на възраст четиристотин и петдесет години, и ^ароди Яфет; и

четиридесет и две години след това роди ^бСим от тази, която беше майката на Яфет. И когато беше на възраст петстотин години, той роди ^вХам.

13 И ^аНой и синовете му се ^бвслушваха в Господа и се подчиняваха; и бяха наречени ^вСиновете Божии.

14 И когато тези човеци започнаха да се умножават по лицето на земята и им се раждаха дъщери, ^асиновете човешки виждаха, че тези дъщери са красиви; и те ги вземаха за жени според избора си.

15 И Господ каза на Ной: Дъщерите на твоите синове са се ^апродали; защото ето, гневът Ми е разпален срещу синовете човешки, защото не поискаха да се вслушат в гласа Ми.

16 И стана така, че Ной пророкуваше и поучаваше на нещата Божии, тъкмо както беше в началото.

17 И Господ каза на Ной: Духът Ми няма да ^авладее винаги в човека, защото той трябва да узнае, че всяка ^бплът ще умре; при все това, дните му ще бъдат сто и двадесет години, и ако човеците не се покаят, ще изпратя ^впотоп върху им.

18 И в онези дни имаше ^аисполини по земята, и те

9а р. п. Ной, Библейски патриарх.

б Моисей 4:23.

12а Бит. 5:32.

р. п. Яфет.

б р. п. Сим.

в р. п. Хам.

13а У. и З. 138:41.

р. п. Гавриил.

б р. п. Подчинение,

подчинен,

подчинявам се.

в р. п. Синове и дъщери на Бога.

14а Моисей 5:52.

15а р. п. Брак, сключвам

брак – Брак

между съпрузи от различни религии.

17а Бит. 6:3;

2 Неф. 26:11;

Етер 2:15;

У. и З. 1:33.

б 2 Неф. 9:4.

р. п. Плът.

в Бит. 7:4, 10;

Моисей 7:34.

18а Бит. 6:4;

Числа 13:33;

И. Н. 17:15.

търсеха Ной, за да отнемат живота му. Но Господ беше с Ной и ^бсилата Господна беше върху му.

19 И Господ ^апостави ^бНой според Своя собствен ^вред и му заповяда, че трябва да отиде да ^ввъзвести Евангелието Му на чедата човешки, тъкмо според както то бе дадено на Енох.

20 И стана така, че Ной призова чедата човешки, че трябва да се ^апокаят, но те не се вслушаха в словата му.

21 И също, след като го бяха чули, те възлязоха пред него, казвайки: Ето, ние сме синовете Божи; не си ли взехме ние дъщерите човешки? Не ^аядем ли, не пием ли, не се ли женим и не даваме ли за женене? И жените ни раждат чеда, и те същите са могъщи мъже, които са като мъжете от древността, мъже много прочути. И те не се вслушаха в словата на Ной.

22 И Бог видя, че ^анечестието на човеците е станало много голямо по земята. И всеки човек се беше издигнал във въображаемите ^бмисли на сърцето си, които непрестанно бяха само зли.

23 И стана така, че Ной продължи ^апроповядването си сред хората, казвайки: Вслушайте се и обърнете внимание на словата ми;

24 ^аповярвайте и се покайте за греховете си, ^бкръстете се в името на Исус Христос, Синът Божий, тъкмо както бащите си, и ще получите Светия Дух, за да може да ви се ^визявят всички неща; и ако не направите това, пото път ще дойде върху ви; при все това, те не се вслушаха.

25 И съжали Ной, и сърцето му се огорчи за това, че Господ е създал човек на земята; и това го натъжи в сърцето.

26 И Господ каза: Аз ще ^аизтребя от лицето на земята човека, когото създадох – и човека, и звяра, и влечутите, и въздушните птици. Защото това, че съм ги сътворил и създал, огорчи Ной; и той Ме призова, защото те са потърсили да отнемат живота му.

27 И тъй, Ной намери ^аблагодат в очите Господни; защото Ной беше справедлив мъж и ^бсъвършен в поколенията си. И той ^входеше с Бога, тъй както и тримата му сина Сим, Хам и Яфет.

18б р. п. Сила.

19а У. и З. 107:52.

р. п. Поставям,
поставяне.

б Авр. 1:19.

в р. п. Мелхиседеково
свещеничество.

г р. п. Мисионерска
работа.

20а р. п. Покаявам
се, покаяние.

21а Мат. 24:38–39;

Дж. С. – М. 1:41.

22а Бит. 6:5;

Моисей 7:36–37.

б Мосия 4:30;

Алма 12:14.

р. п. Мисли.

23а р. п. Проповядвам.

24а р. п. Вярване,
вярвам.

б р. п. Кръщение,

кръствам –
Изисквания за
кръщение.

в 2 Неп. 32:2–5.

26а р. п. Земя –
Пречистване
на земята.

27а р. п. Благодат.
б Бит. 6:9.

в р. п. Ходя,
ходя с Бога.

28 И земята се “поквари пред Бога и се изпълни с насилие.

29 И Бог погледна към земята, и ето, тя беше покварена, защото всичката плът беше извратила пътя си по земята.

30 И Бог каза на Ной: За Мен краят на всяка плът е дошъл, защото земята е изпълнена с насилие; и ето, Аз ще “изтребя всичката плът от земята.

28a Бит. 6:11–13.

30a У. и З. 56:3.

КНИГАТА НА АВРААМ

ПРЕВЕДЕНА ОТ ДЖОЗЕФ СМИТ ОТ ПАПИРУС

Превод на някои древни летописи, попаднали в ръцете ни от катакомбите на Египет. Писанията на Авраам, докато е бил в Египет, наречени Книгата на Авраам, написани от собствената му ръка върху папирус.

ГЛАВА 1

Авраам търси благословиите на патриархалния ред. Преследван е от лъжесвещеници в Халдея. Йехова го спасява. Прави се преглед на основаването и управлението на Египет.

ВЗЕМЯТА на "халдейците, в дома на моите бащи, аз, ^бАвраам, видях, че ми беше необходимо да се сдобия с ново място за ^аживеене.

2 И като намерих, че за мен има по-голямо "щастие, мир и ^бпокой, потърсих благословиите на бащите и правото, в което трябваше да бъда поставен, за да ги отслужвам; и тъй като самият аз бях последовател на праведността, желайки също да бъда един, който притежава голямо познание и да бъда по-голям последовател на ^аправедността, и да притежавам по-голямо ^апознание, и да бъда баща на много народи, един княз на мира, и желайки

да получа указания и да спазвам заповедите Божии, аз станал законен наследник, един ^ависш свещеник, държаш ^аправото, принадлежащо на патриарсите.

3 То ми беше "предадено от бащите; и то дойде от бащите от началото на времето, да, тъкмо от началото, сиреч, от преди основаването на земята чак до сегашното време, тъкмо правото на ^бпървородния, сиреч, първия човек, който е ^аАдам, сиреч, първия баща, посредством бащите, та до мен.

4 Аз потърсих своето "назначение в свещеничеството, съгласно назначението Божие за бащите, отнасящо се до потомството.

5 Тъй като "бащите ми се бяха отвърнали от праведността си и от светите заповеди, които Господ, техният Бог, им беше дал, за да се ^бпоклонят на боговете на другOVERците, те

1 ^а р. п. Ур.
^б р. п. Авраам.

^в Д. А. 7:2-4.

2 ^а р. п. Радост.

^б р. п. Покой.

^в р. п. Праведен,
праведност.

^г У. и З. 42:61.

р. п. Знание.

^д р. п. Висш свещеник.

^е р. п. Мелхиседеково
свещеничество.

3 ^а У. и З. 84:14.

^б У. и З. 68:17.

р. п. Първороден.

^в Моисей 1:34.

р. п. Адам.

4 ^а р. п. Първородство.

5 ^а Бит. 12:1.

^б р. п. Идолопо-
клонничество.

ИЗОБРАЖЕНИЕ ОТ КНИГАТА НА АВРААМ

№ 1

ОБЯСНЕНИЕ

Фиг. 1 Ангелът Господен.

Фиг. 2 Авраам завързан за олтар.

Фиг. 3 Идолопоклонническият жрец на Елкена, който се опитва да принесе Авраам в жертва.

Фиг. 4 Жертвеният олтар на идолопоклонническите жреци, намиращ се пред боговете на Елкена, Ливна, Мамакра, Корас и Фараон.

Фиг. 5 Богът-идол на Елкена.

Фиг. 6 Богът-идол на Ливна.

Фиг. 7 Богът-идол на Мамакра.

Фиг. 8 Богът-идол на Корас.

Фиг. 9 Богът-идол на Фараон.

Фиг. 10 Авраам в Египет.

Фиг. 11 Има за цел да изобрази стълбовете на небето, според разбиранията на египтяните.

Фиг. 12 „Ракаян“, което означава „Простор“ или небосвода над главите ни; в този случай по отношение на този предмет, обаче, египтяните са искали да обозначат „Шама“, т. е. „Да бъде нависоко“, сиреч, небесата, отговарящо на еврейската дума „Шамайем“.

напълно отказаха да се вслушат в гласа ми,

6 защото сърцата им бяха настроени да вършат зло и се бяха обърнали изцяло към „бога на Елкена и бога на Ливна, и бога на Мамакра, и бога на Корас, и бога на Фараон, царя на Египет;

7 тъй че те обърнаха сърцата си към жертвоприношенията на друговерците, като принасяха на тези неми идоли своите деца и не се вслушваха в гласа ми, но се опитаха да отнемат живота ми чрез ръцете на жреца на Елкена. Жрецът на Елкена беше също и жрец на Фараон.

8 Сега, по това време беше обичай на жреца на Фараон, царя на Египет, да принася жертви върху олтар, който беше построен в земята Халдея, за да принася на тези чужди богове мъже, жени и деца.

9 И стана така, че жрецът направи приношение на бога на Фараон, също и на бога на Шагребел, тъкмо според начина на египтяните. Сега, богът на Шагребел беше слънцето.

10 Даже и благодарствено приношение на дете извърши жрецът на Фараон върху олтара, който се намираще близо до хълма, наречен Петефриев хълм, в началото на равнината Олисем.

11 Сега, този жрец беше

принесъл върху този олтар три девизи едновременно, които бяха дъщерите на Онита, един човек от царско потекло, направо от слабините на „Хам. Тези девизи бяха принесени в жертва поради тяхната добродетел; те не искаха да се превият, за да се поклонят на богове от дърво и камък, ето защо бяха убити върху този олтар и това бе направено според начина на египтяните.

12 И стана така, че жреците приложиха насилие срещу мен, та да убият и мен, както сториха с онези девизи върху този олтар; и за да имате представа за този олтар, ще ви насоча към изображението в началото на този летопис.

13 Той беше направен с формата на легло, каквито ги имаше сред халдейците; и стоеше пред боговете на Елкена, Ливна, Мамакра, Корас и също един бог като този на Фараон, царя на Египет.

14 За да имате понятие от тези богове, аз съм ви дал техния изглед чрез изображенията в началото, който вид изображения се нарича от халдейците ралеенос, което означава йероглифи.

15 И когато те вдигнаха ръце срещу мен, та да ме принесат в жертва и да отнемат живота ми, ето, аз издигнах гласа си към Господа, моя Бог; и Господ се „вслуша и чу, и ме

6а т. е. лъжебоговете, според както са показани в Авр.,

изобр. № 1.
11а р. п. Хам.
б Дан. 3:13–18.

15а Мосия 9:17–18.

изпълни с видение за Всеомогщия, и ангелът от Неговото присъствие застана до мен, и незабавно ^бразвърза въжетата ми.

16 И гласът му към мен беше: Аврааме, Аврааме, ето, името Ми е ^вЙехова; и аз те чух, и слязох долу да те избавя, и да те отведа надалеч от бащината ти къща и от всичките ти родственици в една чужда ^бземя, за която ти не знаеш нищо;

17 и това, понеже са отвърнали сърцата си от Мен, за да се покланят на бога на Елкена и бога на Ливна, и бога на Мамakra, и бога на Корас, и бога на Фараон, царя на Египет; ето защо аз съм слязъл долу, за да ги посетя с наказание и да унищожа оногова, който е вдигнал ръка срещу теб, Аврааме, сине Мой, за да отнеме живота ти.

18 Ето, с ръката Си ще те вода и ще те закрилям, за да поставя върху теб Моето име, даже ^асвещеничеството на баща ти; и силата Ми ще бъде върху теб.

19 И както беше с Ной, тъй ще бъде и с теб; но чрез твоето служение ^аимето Ми ще се узнае по земята завинаги, защото аз съм твоят Бог.

20 Ето, Петефриевиат хълм беше в земята ^аУр Халдейски.

И Господ разби олтара на Елкена и на боговете на тази земя, и напълно ги унищожи, и порази жреца, тъй че той умря; и настана голямо оплакване в Халдея, също и в двора на Фараон; и Фараон означава цар, поради царска кръв.

21 Сега, този цар на Египет беше потомък на слабните на ^аХам и имаше от кръвта на ^бханаанците по рождение.

22 От това потекло произлизат всички египтяни и тъй кръвта на ханаанците се запази върху земята.

23 ^аЕгипетската земя беше открита за първи път от една жена, която беше дъщеря на Хам и дъщеря на Египтас, което на халдейски означава Египет, което означава онова, което е забранено.

24 Когато тази жена я откри, земята беше под вода; и покъсно тя установи синовете си там; и тъй, от Хам произлезе расата, която запази проклятието върху земята.

25 Сега, Фараон, най-възрастния син на Египтас, дъщерята на Хам, установи първата управа на Египет и тя беше според начина на управление на Хам, който беше патриархален.

26 Фараон, бидейки праведен човек, установи своето царство и съдеше людетe си

15б Авр. 2:13.

16а р. п. Йехова.

б р. п. Обетована земя.

18а р. п. Священничество.

19а Бит. 12:1–3.

20а Бит. 11:28;

Авр. 2:4.

21а Бит. 10:6;

Пс. 78:51;

Моисей 8:12.

б Моисей 7:6–8.

р. п. Ханаан,

ханаанец.

23а р. п. Египет.

мъдро и справедливо през всичките си дни, като искрено търсеше да наподоби реда, установен от бащите в първите поколения, в дните на първото патриархално царуване, тъкмо царуването на Адам, и също на Ной, неговия баща, който го благослови с „благословиите на земята и с благословиите на мъдростта, но го прокле, що се отнася до свещеничеството.

27 Сега, тъй като Фараон беше от онова потомство, чрез което не можеше да има право на „свещеничеството, въпреки че фараоните ревностно го искаха от Ной чрез Хам, ето защо, баща ми бе заблуден от идолопоклонничеството им.

28 Но оттук нататък аз ще се опитам да проследя хронологията, връщайки се назад, от мен самия до началото на сътворението; защото в ръцете ми попаднаха „летописи, които притежавам понастоящем.

29 Сега, след като жрецът на Елкена беше поразен тъй, че умря, дойде изпълнението на онези неща, които ми бяха казани относно халдейската земя, че ще има глад по нея;

30 тъй че глад започна да господства из цялата халдейска земя; и баща ми тежко се

измъчваше поради глада, и се покая за злото, което беше замислил срещу мен, за да отнеме „живота ми.

31 Но летописите на бащите, тъкмо патриарсите, относно правото на свещеничеството, Господ Бог запази в моите собствени ръце; ето защо, познанието за началото на сътворението, а също и за „планетите, и за звездите, според както то бе сторено знайно на бащите, аз съм запазил тъкмо до този ден; и в този летопис ще се опитам да напиша някои от тези неща за ползата на потомството ми след мен.

ГЛАВА 2

Авраам напуска Ур, за да отиде в Ханаан. Йехова му се явява в Харан. На неговото потомство са обещани всички евангелски благословии, а чрез потомството му – и на всички. Той отива в Кенан и продължава до Египет.

СЕГА, Господ Бог стори гладът в земята Ур да стане тежък дотолкова, че брат ми „Аран умря; но ⁶Тара, баща ми, все още живееше в Ур Халдейски.

2 И стана така, че аз, Авраам, взех „Сарайя за жена; и ⁶Нахор, моят брат, взе за жена

26а р. п. Благославям, благословен, благословия.

27а О. И. 2.

р. п. Свещеничество.

28а Моисей 6:5.

р. п. Възпоменателна книга.

30а Авр. 1:7.

31а Авр. 3:1-18.

2 1а Бит. 11:28.

б Бит. 11:24-26;

1 Лет. 1:26.

2а Бит. 11:29.

р. п. Сара.

б Бит. 11:27; 22:20-24.

Мелха, която бе дъщеря на Аран.

3 Сега, Господ ми беше “казал: Аврааме, излез от отечеството си и измежду рода си, и от бащината си къща към земята, която Аз ще ти покажа.

4 Ето защо аз напуснах “Ур Халдейски, за да отида в земята Ханаан; и взех Лот, братовия ми син, и жена му, и Сарайя, моята жена; също и “баща ми ме следваше към земята, която нарекохме Харан.

5 И гладът намаля, и баща ми остана в Харан, и заживя там, тъй като в Харан имаше много стада; и баща ми отново се обърна към “идолопоклонничеството си, ето защо продължи да живее в Харан.

6 Но аз, Авраам, и братовият ми син “Лот се помолихме на Господа, и Господ ми се “яви и ми каза: Стани и вземи със себе си Лот; защото имам намерение да те изведе от Харан и да направя от теб проповедник, който да занесе “името Ми в една чужда “земя, която ще дам на потомството ти след теб за вечно притежание, когато те се вслушат в гласа Ми;

7 защото Аз съм Господ, твоят Бог; Аз живея на небето; земята е Моето “подножие; простирам ръката Си над морето и то се подчинява на гласа Ми; Аз правя вятърът и огънят да бъдат Моя “колесница; казвам на планините – Отдръпнете се – и ето, те са отнесени от вихрушка на мига, внезапно.

8 Името Ми е “Йехова и Аз “познавам края от началото; ето защо, ръката Ми ще бъде над теб.

9 И Аз ще те направя голям народ, и ще те “благословя чрезмерно, и ще сторя името ти велико сред всички народи; и ще бъдеш благословия за потомството ти след теб, тъй че в своите ръце те ще занесат на всички народи това служение и “свещеничество;

10 и Аз ще ги благословя чрез името ти, защото всички, които приемат това “Евангелие, ще бъдат наречени на твоето име и ще се считат твое “потомство, и те ще издигнат и благословят теб като свой “баща.

3а Бит. 12:1;

Д. А. 7:1–3.

4а Неем. 9:7.

б Бит. 11:31–32.

5а И. Н. 24:2.

6а р. п. Лот.

б Бит. 17:1.

р. п. Исус Христос –
Доземният живот
на Христос.

в Бит. 12:2–3;

Авр. 1:19.

г Бит. 13:14–15; 17:8;

Изм. 33:1.

р. п. Обетована
земя.

7а 1 Нев. 17:39;

У. и 3. 38:17.

б Исая 66:15–16.

8а р. п. Йехова.

б р. п. Всезнаещ.

9а 1 Нев. 17:40;

2 Нев. 29:14;

3 Нев. 20:27;

Морм. 5:20.

р. п. Авраам –

Потомството

на Авраам.

б У. и 3. 84:17–19;

Моисей 6:7.

р. п. Мелхиседеково
свещеничество.

10а Гал. 3:7–9.

б Бит. 13:16;

Гал. 3:29;

2 Нев. 30:2.

в р. п. Патриарх,
патриархален.

11 И ще ^аблагодаря тези, които те благодарят, а ще прокълна онези, които те проклинат; и в теб (сиреч, в твоето свещеничество), и в ^бпотомството ти (сиреч, твоето свещеничество), защото ти давам обещание и това ^вправо ще продължи в теб и в потомството ти след теб (тъй да се каже, буквалното ти потомство или потомството на твоето тяло), всички семейства на земята ще бъдат благодарени тъкмо с благодаренията на Евангелието, които са благодаренията на спасението, тъкмо на живота вечен.

12 Сега, след като Господ се беше оттеглил от разговора с мен и бе оттеглил присъствието Си от мен, аз си казах в сърцето: Твоят служител Те ^атърсеше усърдно и сега Те намери;

13 Ти изпрати ангела Си да ме ^аизбави от боговете на Ел-кена; и аз ще направя добре да се вслушам в гласа Ти, затова пусни Твоя служител да стане и си иде в мир.

14 Тъй аз, Авраам, се оттеглих, според както Господ ми беше казал, и Лот дойде с мен; и аз, Авраам, бях на възраст ^ашестдесет и две години, когато заминах от Харан.

15 И взех ^аСарайя, която бях взел за жена, когато бях в ^бУр Халдейски, и Лот, братовия ми син, и всичката ни собственост, която бяхме спечелили, и душите, които бяхме ^вспечелили в Харан, и се отпавихме на път към земята ^гХанаан; и живяхме в шатри, докато напредвахме по пътя си.

16 Ето защо, докато пътувахме от Харан по пътя през Йерсон, за да достигнем земята Ханаан, вечността беше наше покривало и наша ^акана, и наше спасение.

17 Сега аз, Авраам, построих един ^аолтар в земята Йерсон и направих приношение на Господа, и помолих ^бгладът да бъде отклонен от бащиния ми дом, та да не погинат.

18 И тогава ние прекосихме земята от Йерсон до местността Сихем; и тя беше разположена в равнините Море; и вече бяхме навлезли в границите на земята на ^аханаанците, и аз принесох ^бжертва в равнините Море, и призовах Господа, защото вече бяхме навлезли в земята на този идолопоклоннически народ.

19 И в отговор на моите молитви Господ ми се яви и ми

11а р. п. Завет на Авраам.
б Исая 61:9.
в р. п. Израил;
Първородство;
Свещеничество.
12а У. и З. 88:63.

13а Авр. 1:15–17.
14а Бит. 12:4–5.
15а р. п. Сара.
б р. п. Ур.
в р. п. Обръщане във
вярата, обърнат.
г р. п. Ханаан,

ханаанец.
16а р. п. Канара.
17а р. п. Олтар.
б Авр. 1:29.
18а Бит. 12:6.
б р. п. Жертва.

каза: На твоето потомство ще дам Аз тази „земя“.

20 И аз, Авраам, се вдигнах от мястото на олтара, който бях построи на Господа, и се преместих от там към планината на изток от „Ветил“, и разпънах шатрата си там, и Ветил остана на запад, а „Гай“ – на изток; и там построи друг олтар на Господа и отново „призовах името Господне“.

21 И аз, Авраам, пътувах, като напредвах към юг; и гладът в земята продължаваше; и аз, Авраам, реших да слеза в Египет, за да поживея там, защото гладът стана много мъчителен.

22 И стана така, че когато наближих да вляза в Египет, Господ ми каза: Ето, жена ти „Сарайя“ е много красива наглед жена;

23 затова ще стане така, че когато египтяните я видят, ще си кажат: Тя е негова жена, и ще те убият, а нея ще запазят жива. Затова гледай да постъпиш така:

24 Нека тя да каже на египтяните, че ти е сестра и душата ти ще живее.

25 И стана така, че аз, Авраам, казах на жена си Сарайя всичко, което Господ ми беше казал – Прочее, кажи им, моля те, че си ми сестра,

за да ми бъде добре покрай теб и душата ми ще живее поради теб.

ГЛАВА 3

Спомощта на Урима и Тумима
Авраам научава за слънцето, луната и звездите. Господ му разкрива вечното естество на духовете. Той научава за доземния живот, за предопределението, за Сътворението, за избора на Изкупителя и за второто състояние на човека.

И аз, Авраам, имах „Урима и Тумима“, които Господ, моят Бог, ми беше дал в Ур Халдейски.

2 И видях „звездите“, че те бяха много големи и че една от тях беше най-близка до Божия престол; и имаше много други големи, които бяха близо до нея.

3 И Господ ми каза: Тези са управляващите; и името на голямата е „Колоб“, защото е близо до Мен, защото Аз съм Господ, твоят Бог; поставил съм тази да управлява всички онези, които принадлежат към същия ред, като тази, на която стоиш.

4 И Господ ми каза чрез Урима и Тумима, че Колоб е в съответствие с начина Господен, съгласно Неговите времена и сезони в завъртанията

19а Бит. 13:12–15; 17:8;
Исх. 3:1–10;
Числа 34:2.
р. п. Обетована
земя.
20а р. п. Ветил.

б Бит. 13:3–4.
в Бит. 12:8.
22а Бит. 12:11–13.
3 1а Исх. 28:30;
Мосия 8:13; 28:13–16;
Дж. С. – И. 1:35.

р. п. Урим и Тумим.
2а Авр. 1:31.
3а Вж. Авр., избор.
№ 2, фиг. 1–5.
р. п. Колоб.

си; че едно завъртане е един „ден за Господа според начина на Неговото пресмятане, което е хиляда години според времето, назначено на тази, на която си ти. Това е пресмятането на времето Господне според пресмятането на Колоб.

5 И Господ ми каза: Планетата, която е по-малкото светило, по-малко от онова, което владее деня, тъкмо светилото, което владее нощта, по отношение на пресмятането, е над или е по-голяма от онази, на която ти стоиш, защото се движи в по-бавен ред; това е редно, понеже тя се намира над земята, на която ти стоиш, ето защо, пресмятането на времето ѝ не е толкова много, що се отнася до броя му на дни и на месеци, и на години.

6 И Господ ми каза: Сега, Аврааме, тези „две дадености съществуват; ето, очите ти ги виждат; на теб ти е дадено да познаваш времената на пресмятане и установеното време, да, установеното време на земята, на която стоиш, и установеното време на по-голямото светило, поставено да владее деня, и установеното време на по-малкото светило, поставено да владее нощта.

7 Сега, установеното време на по-малкото светило е

по-дълго по отношение на неговото пресмятане, отколкото пресмятането на времето на земята, на която стоиш.

8 И където тези две дадености съществуват, ще има друга даденост над тях, сиреч ще има друга планета, чието пресмятане на времето ще бъде още по-дълго.

9 И тъй ще бъде пресмятането на времето на една планета над друга, докато дойдеш близо до Колоб, която е според пресмятането на Господното време; Колоб, която е поставена близо до Божия престол, за да управлява всичките тези планети, които принадлежат към същия „ред като тази, на която стоиш.

10 И на теб ти е дадено да узнаеш установеното време на всички звезди, които са поставени да дават светлина, докато дойдеш близо до Божия престол.

11 Тъй аз, Авраам, „говорих с Господа лице в лице, тъй както един човек говори с друг; и Той ми разказа за делата, които ръцете Му бяха създали.

12 И Той ми каза: Сине Мой, сине Мой (и ръката Му беше протегнатата), ето, Аз ще ти покажа всичко това. И Той сложи ръката Си върху моите очи, и аз видях всички неща, които ръцете Му бяха създали, които бяха много; и

4а Авр. 5:13.

б Пс. 90:4;

2 Пет. 3:8.

6а Авр. 3:16–19.

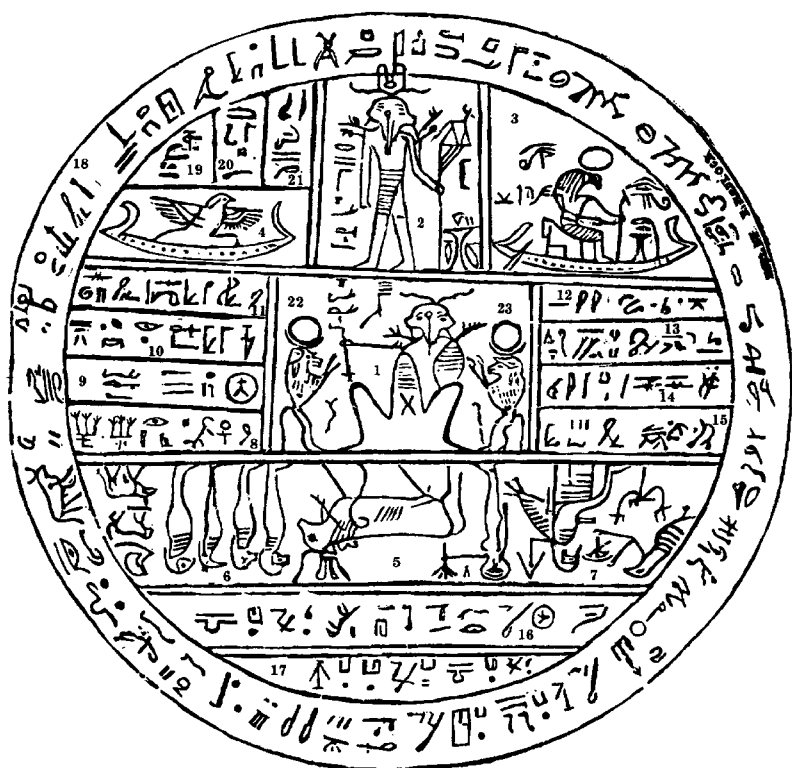
9а У. и 3. 88:37–44.

11а Бит. 17:1;

Числа 12:5–8.

ИЗОБРАЖЕНИЕ ОТ КНИГАТА НА АВРААМ

No 2

ОБЯСНЕНИЕ

Фиг. 1 Колоб, което означава първото творение, най-близкото до селестиалното, сиреч до обиталището на Бог. Първо в управлението, последно, що се отнася до измерването на времето. Измерването е според селестиалното време, което време означава един ден на лакът. Един ден на Колоб е равен на хиляда години, съгласно измерването на тази земя, наречена от египтяните Яхое.

Фиг. 2 Намира се непосредствено до Колоб и е наречено от египтяните Олиблиш. Това е следващото велико управляващо творение, близо до селестиалното, или мястото, където обитава Бог. Притежава също така ключа на силата, принадлежащ на други планети. Тъй го разкри Бог на Авраам, когато той принесе жертва върху олтар, който беше построи на Господа.

Фиг. 3 Има за цел да изобрази Бог, Който седи на престола Си, облечен със сила и власт, с корона от вечна светлина на главата Си. Също така представлява великите Ключови думи на светото свещеничество, според както е разкрито на Адам в Едемската градина, тъй както и на Сит, Ной, Мелхиседек, Авраам и всички, на които е било разкрито свещеничеството.

Фиг. 4 Отговаря на еврейската дума „Ракеянг“, означаваща „Простор“ или свода на небесата; също и йероглиф-число, означаващ на египетски „хиляда“. Отговаря на измерването на времето на Олиблиш, която е същата като Колоб, по отношение на завъртанията си и измерването си на времето.

Фиг. 5 На египетски се нарича „Ениш-го-он-дош“. Това също е една от управляващите планети и египтяните казват, че е Слънцето и че взема светлината си от Колоб чрез посредничеството на Кае-е-ванраш, което е Великият ключ или с други думи управляващата сила, която управлява в годишните им завъртания петнадесет други неподвижни планети или звезди, също както и Флоесе (Луната), Земята и Слънцето. Тази планета получава силата си посредством Кле-флос-ис-ес, или А-ко-кау-бийм; звездите, представени под номера 22 и 23, получават светлината си от завъртанията на Колоб.

Фиг. 6 Представлява тази земя в четирите ѝ краища.

Фиг. 7 Представлява Бог, Който седи върху престола Си и разкрива на Авраам през небесата великите Ключови думи на свещеничеството, тъй както и знака на Светия Дух под формата на гълъб.

Фиг. 8 Съдържа писания, които не може да бъдат разкрити на света, но могат да се получат в светия храм Божий.

Фиг. 9 Не трябва да бъде разкривано понастоящем.

Фиг. 10 Също.

Фиг. 11 Също. Ако светът може да открие тези числа, тъй да бъде. Амин.

Фигури 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 ще бъдат дадени в определеното от Господа време.

Горният превод се дава, доколкото имаме някакво право да го направим понастоящем.

те се умножаваха пред очите ми, и не можех да им видя край.

13 И Той ми каза: Това е Шинеха, което е слънцето; и ми каза: Кокоб, което е звезда; и ми каза: Олеа, което е луната; и ми каза: Кокаубийм, което означава звезди или всичките големи светила, които са в простора на небето.

14 И беше през нощта, когато Господ ми изрече тези слова: Аз ще „умножа теб и ^бпотомството след теб, както тези; и ако можеше да ^визброиш песъчинките, толкова ще бъде броят на потомците ти.

15 И Господ ми каза: Аврааме, показвам ти тези неща преди да тръгнете за Египет, за да можете да провъзгласявате тези слова.

16 Ако съществуват две неща и едното е над другото, ще има по-големи неща над тях. Ето защо, „Колоб е най-голямата от всички Кокаубийм, които ти виждаш, защото е най-близката до Мен.

17 Сега, ако има две неща едно над друго и луната е над земята, тогава може да бъде тъй, че една планета или звезда да може да съществува над нея; и няма нищо, което Господ, твойт Бог, да вземе присърце за вършене, което Той да не ^визвърши.

18 И тъй, Той създаде по-голямата звезда. По същия начин, ако има два духа и единият е по-интелигентен от другия, все пак тези два духа, при все че единият е по-интелигентен от другия, нямат начало; те са съществували преди, те няма да имат край, те ще съществуват и след, защото са „нолам или вечни.

19 И Господ ми каза: Тези две дадености съществуват: има два духа и единият е по-интелигентен от другия; ще има друг, „по-интелигентен от тях; Аз съм Господ, твойт Бог, Аз съм по-интелигентен от всички тях.

20 Господ, твойт Бог, изпрати ангела Си да те ^визбави от ръцете на жреца на Ел-кена.

21 Аз пребивавам посред всички тях; ето защо, сега слязох при теб, за да ти провъзглася „делата, които ръцете Ми са създали, в което Моята ^бмъдрост превъзхожда всички тях, защото Аз управлявам в небесата горе и на земята долу с всичката мъдрост и благоразумие над всичките интелекти, които очите ти са видели от началото; Аз слязох в началото посред всички интелекти, които си видял.

22 Сега, Господ беше показал

14а Авр. 2:9.
б Бит. 13:16;
У. и 3. 132:30.
в Бит. 22:17;
Осия 1:10.
16а Авр. 3:3.

17а Йов 9:4–12.
18а Нолам е транслитерация на еврейска дума, която означава вечен.
19а Исая 55:8–9.

р. п. Всезнаещ.
20а Авр. 1:15.
21а У. и 3. 88:45–47;
Моисей 1:27–29.
б р. п. Мъдрост.

на мен, Авраам, ^аинтелектите, които бяха устроени ^бпреди светът да бъде; и сред всички тях имаше много от ^вблаго-родните и великите.

23 И Бог видя тези души и че те бяха добри; и застана сред тях и каза: Тези ще направя Мои управници; защото Той стоеше сред онези, които бяха духове, и видя, че те са добри. И Той ми каза: Аврааме, ти си един от тях, ти беше ^аизбран, преди да се родиш.

24 И стоеше сред тях ^аедин, Който беше като Бог, и каза на онези, които бяха с Него: Ще слезем, защото има място там, и ще вземем от тези материали, и ^бще създадем ^вземя, на която тези да могат да живеят.

25 И с това ще ги ^аизпитаем, за да видим дали ще ^бвършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда.

26 И на тези, които опазят ^апървото си състояние, ще им се прибави; и тези, които не опазят първото си състояние, няма да имат слава в същото царство с онези, които опазят първото си състояние; и на

тези, които опазят ^бвторото си състояние, ще им се прибави ^вслава върху главите во веки веков.

27 И ^аГоспод каза: Кого да изпратя? И отговори един, подобен на ^бСина Човешки: Ето Ме, изпрати Мен. И ^вдруг отговори, и каза: Ето ме, изпрати мен. И Господ каза: Ще изпратя първия.

28 И ^авторият се разгневи и не опази първото си състояние; и в него ден ^бмнозина го последваха.

ГЛАВА 4

Боговете планират сътворението на земята и на всичкият живот върху нея. Излагат се плановете Им за шестте дни на Сътворението.

И тогава Господ каза: Да слезем. И Те сляхоха в ^аначалото; и Те, сиреч, Боговете, ^бустроиха и направиха небесата и земята.

2 И земята, след като беше направена, беше празна и необитаема, защото Те не бяха направили нищо друго, освен земята. И тъмнина цареше по

22а р. п. Интелект (разум), интелекти.

б р. п. Доземен живот;
Съвет в небесата.

в У. и З. 138:55;
23а Исайя 49:1–5;

Йер. 1:5.
р. п. Избирам;
Предопределение.

24а р. п. Първороден.

б р. п. Сътворявам, сътворение.
в р. п. Земя –

Създадена за човека.

25а У. и З. 98:12–14;
124:55.

р. п. План за изкупление;
Свобода на избор.

б р. п. Подчинение, подчинен, подчинявам се.

26а Юда 1:6.

б р. п. Смъртност, смъртен.

в Тит 1:2.

р. п. Слава.

27а р. п. Бог, Божество – Бог Отец.

б р. п. Исус Христос;
Човешки Син.

в Моисей 4:1–2.

28а р. п. Дявол.

б р. п. Синове на погибелта.

4 1а Бит. 1:1;

Моисей 2:1.

б р. п. Сътворявам, сътворение.

лицето на бездната, и Духът на Боговете се “разстилаше по лицето на водите.

3 И Те (Боговете) казаха: Да бъде светлина; и стана светлина.

4 И Те (Боговете) обхванаха светлината, защото беше блестяща; и разделиха светлината от тъмнината, сиреч, сториха да бъде разделена.

5 И Боговете нарекоха светлината Ден, а тъмнината нарекоха Нощ. И стана така, че от вечерта до утрото, Те нарекоха нощ, и от утрото до вечерта, Те нарекоха ден. И това беше първият или началото на това, което нарекоха ден и нощ.

6 И Боговете също казаха: Да бъде “простор посред водите и той да разделя водите от водите.

7 И Боговете наредиха на простора да раздели водите, които бяха под простора, от водите, които бяха над простора. И стана тъй, тъкмо както Те наредиха.

8 И Боговете нарекоха простора “Небе. И стана така, че това, което бе от вечерта до утрото, нарекоха нощ; и стана така, че това, което бе от утрото до вечерта, нарекоха ден; и това бе вторият ^бпът, когато Те наричаха нощ и ден.

9 И Боговете наредиха, казвайки: Да се съберат на “едно

място ^бводите под небето и нека произлезе сушата; и стана тъй, както Те наредиха.

10 И Боговете нарекоха сушата Земя, а събирането на водите нарекоха “Големи води; и Боговете видяха, че им се подчиниха.

11 И Боговете казаха: Да подготвим земята да принася “трева и семеносно растение, и плодно дърво, което да дава плод според вида си, чието семе да дава вътре в себе си собственото си подобие върху земята; и стана тъй, тъкмо както Те наредиха.

12 И Боговете устроиша земята да принася трева от собственото си семе, и растенията да принасят растения от собственото си семе, даващи семе според вида си; и земята да принася дървото, даващо плод от собственото си семе, чието семе да може да принася само същото, което е в него, според вида му. И Боговете видяха, че им се подчиняват.

13 И стана така, че Те преброиха дните; от вечерта до утрото го нарекоха нощ; и стана така, че от утрото до вечерта го нарекоха ден; и бе третият път.

14 И Боговете устроиша “свещилата в простора на небето и ги направиха да отделят деня от нощта; и ги устроиша да

2а Бит. 1:2;
Моисей 2:2.
6а Бит. 1:4–6;
Моисей 2:4.

8а р. п. Небеса.
б Бит. 1:8.
9а Бит. 1:9.
б Амос 9:6; Моисей 2:7.

10а Бит. 1:10; Авр. 4:22.
11а Бит. 1:11–12;
Моисей 2:11–12.
14а У. и 3. 88:7–11.

бъдат за знаци, и за сезони, и за дни, и за години.

15 И ги устроиша да бъдат за светили в простора на небето, за да дават светлина върху земята; и стана тъй.

16 И Боговете устроиша двете големи светили – ^апо-голямото светило да владее деня, а по-малкото светило да владее нощта; заедно с по-малкото светило те поставиха също и звездите.

17 И Боговете ги поставиха в простора на небесата, за да дават светлина върху земята и да владеят над деня и над нощта, и да направят да се раздели светлината от тъмнината.

18 И Боговете наблюдаваха нещата, които бяха наредили, докато те се подчиниха.

19 И стана така, че от вечерта до утрото бе нощ; и стана така, че от утрото до вечерта бе ден; и бе четвъртият път.

20 И Боговете казаха: Да подготвим водите, за да могат да принасят изобилно движещи се същества, които имат живот, и птиците, тъй че да летят над земята в отворения простор на небето.

21 И Боговете подготвиха водите, за да могат да принасят големи ^акитове и всяко живо същество, което се движи, които водите трябваше да принасят изобилно според вида им, и всяка крилата птица

според вида ѝ. И Боговете видяха, че ще им се подчинят и че планът им е добър.

22 И Боговете казаха: Ще ги благословим и ще ги направим да бъдат плодови, и да се умножават, и да изпълват водите на моретата или ^атолемите води; и направиха птиците да се умножават по земята.

23 И стана така, че това, което беше от вечерта до утрото, нарекоха нощ; и стана така, че това, което бе от утрото до вечерта, нарекоха ден; и бе петият път.

24 И ^аБоговете подготвиха земята да принася живи същества според вида им – добитък и влечуги, и земни зверове според вида им; и стана тъй, както Те бяха казали.

25 И Боговете устроиша земята да принася зверовете според вида им и добитъка според вида му, и всичко, което пълзи по земята, според вида му; и Боговете видяха, че те ще се подчинят.

26 И Боговете се ^апосъветваха помежду си и казаха: Да слезем и да направим ^бчовек по Наш ^вобраз и по Наше подобие; и ще му дадем господство над морските риби и над въздушните птици, и над добитъка, и над цялата земя, и над всичко, което пълзи по земята.

27 Тъй ^аБоговете слязоха, за

16а Бит. 1:16.

21а Бит. 1:21;

Моисей 2:21.

22а Авр. 4:10.

24а р. п. Бог, Божество.

26а р. п. Съвет.

б р. п. Човек, хора.

в Моисей 6:8–10.

27а Бит. 1:26–27; Авр. 5:7.

да устроят човек по Свой собствен образ, за да го направят по образа на Боговете, мъж и жена да ги направят.

28 И Боговете казаха: Ще ги благословим. И Боговете казаха: Ще ги направим да бъдат плодови и да се умножават, и да изпълнят земята, и да я подчинят, и да господстват над морските риби, и над въздушните птици, и над всичко живо, което се движи по земята.

29 И Боговете казаха: Ето, Ние ще им дадем всяко семеносно растение, което ще се появи по лицето на цялата земя, и всяко дърво, което ще има плод върху нея, да, плодът на семеносното дърво, на тях ще го дадем и той ще им бъде за "храна.

30 И на всеки земен звяр, и на всяка въздушна птица, и на всичко, което пълзи по земята, ето, Ние ще дадем живот; и също ще им дадем за храна всяко зелено растение, и всичко това ще бъде устроено по този начин.

31 И Боговете казаха: Ние ще сторим всичко, което казахме, и ще ги устроим, и ето, те ще бъдат много покорни. И стана така, че това, което беше от вечерта до утрото, нарекоха нощ; и стана така, че това, което беше от утрото до вечерта, нарекоха ден; и преброиха "шестия път.

ГЛАВА 5

Боговете завършват планирането на Сътворението на всички неща. Те осъществяват Сътворението съгласно плановете Си. Адам наименува всяко живо същество.

И тъй, Ние ще завършим небесата и земята, и всичките им множества.

2 И Боговете си казаха помежду си: На "седмия път ще завършим труда Си, за който сме се посъветвали; и ще си починем на седмия път от труда Си, за който сме се посъветвали.

3 И на седмия път Боговете приключиха, защото на седмия път си "починаха от всичките Си дела, за които Те (Боговете) се бяха посъветвали помежду си да сътворят; и го "осветиха. И такива бяха решенията Им по времето, когато се посъветваха помежду Си да направят небето и земята.

4 И Боговете слязоха и направиха тези поколения на небесата и на земята, когато те бяха направени в деня, в който Боговете направиха земята и небесата,

5 съгласно всичко това, което бяха казали относно всяко полско растение, "преди да е било на земята и всяка полска трева преди да израсте; защото Боговете не бяха

29а Бит. 1:29–30.

31а Изх. 31:17.

5 2а р. п. Съботен ден.

3а Изх. 20:8–11;

Мосия 13:16–19.

б У. и З. 77:12.

5а р. п. Духовно

сътворение.

ИЗОБРАЖЕНИЕ ОТ КНИГАТА НА АВРААМ

№ 3

ОБЯСНЕНИЕ

Фиг. 1 Авраам, който седи върху Фараоновия престол с благосклонното съгласие на царя, с корона на главата си, която представлява свещеничеството като символ на великото Президентство на небото; в ръката си държи скиптъра на правосъдието и отсъждането.

Фиг. 2 Цар Фараон, чието име е изписано с йероглифи над главата му.

Фиг. 3 Означава Авраам в Египет, както е показано също на фиг. 10 в Изображение № 1.

Фиг. 4 Князът на Фараона, царя на Египет, съгласно написаното над ръката му.

Фиг. 5 Сулем, един от главните царски слуги, според както е изписано с йероглифи над главата му.

Фиг. 6 Олимла, роб на княза.

Авраам разисква в царския двор върху принципите на астрономията.

сторили да вали дъжд по земята, когато се посъветваха да ги направят, и не бяха направили човек да обработва земята,

6 но от земята се надигна пара и напои цялото ѝ лице.

7 И ^аБоговете направиха човек от ^бпръстта на земята, и взеха ^вдуха му (сиреч, човешкия дух) и го поставиха в него; и вдъхнаха в ноздрите му диханието на живота и човекът стана жива ^гдуша.

8 И Боговете засадиха градина на изток в ^дЕдем, и там поставиха човека, чийто дух бяха поставили в направеното от Тях тяло.

9 И Боговете направиха така, че от земята да израства всяко дърво, което е приятно на глед и е добро за храна, също и ^едървото на живота в средата на градината, и дървото на познанието за доброто и злото.

10 Имаше една река, изтичаща от Едем, за да напоява градината; и оттам тя се разклоняваше и ставаше на четири ръкава.

11 И Боговете взеха човека и го поставиха в Едемската градина, за да я обработва и да я пази.

12 И Боговете заповядаха на човека, казвайки: От всяко

дърво в градината можеш свободно да ядеш,

13 но от дървото на познанието за доброто и злото, от него да не ядеш; защото във времето, когато ядеш от него, непременно ще умреш; Сега, аз Авраам, видях, че то беше според Господното ^жвреме, което беше според времето на ^зКолоб; защото Боговете все още не бяха назначили на Адам неговото пресмятане.

14 И Боговете казаха: Да направим подходящ за човека помощник, защото не е добре човекът да бъде сам, ето защо, Ние ще направим подходящ за него помощник.

15 И Боговете направиха така, че дълбок сън да дойде върху ^иАдам, и той заспа; и те взеха едно от неговите ребра и затвориха плътта на мястото му.

16 И от реброто, което Боговете бяха взели от човека, Те направиха ^кжена и я заведоха при човека.

17 И Адам каза: Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; сега, тя ще се нарича Жена, защото от мъжа бе взета;

18 ето защо, ще остави мъжът баща си и майка си и ще се ^лпривърже към жена си, и те ще бъдат ^медна плът.

7а Авр. 4:26–31.
б Моисей 4:25; 6:59.
в Бит. 2:7;
У. и 3. 93:33.
г п. Доземен живот;
Дух.

з р. п. Душа.
8а р. п. Едем.
9а р. п. Дърво на живота.
13а 2 Пет. 3:8.
б Авр. 3:2–4.
р. п. Колоб.

15а р. п. Адам.
16а р. п. Ева.
18а У. и 3. 42:22;
49:15–16.
б р. п. Брак,
склочвам брак.

19 И те бяха голи и двамата, мъжът и жената, и не се срамуваха.

20 И от земята Боговете направиха всеки полски звяр и всяка въздушна птица, и ги заведоха при Адам, за да видят как ще ги нарече той. И както

Адам и да нарече всяко живо същество, тъй трябваше да му бъде името.

21 И Адам даде имена на всичкия добитък, на въздушните птици, на всеки полски звяр; и за Адам се намери подходящ за него помощник.

ДЖОЗЕФ СМИТ – МАТЕЙ

Откъс от превода на Библията, според както е разкрит на Джозеф Смит, Пророка, през 1831 г.: Матей 23:39 и глава 24.

Исус предсказва близкото унищожаване на Йерусалим. Той говори също за Второто пришествие на Сина Човешки и унищожаването на нечестивите.

ЗАЩОТО казвам ви, че отсега насетне няма да Ме виждате, нито ще узнаете, че Аз съм Този, за Когото е писано от пророците, докогато кажете: Благословен е Този, Който ^аидва в Господното име в небесните облаци, и всичките свети ангели с Него. Тогава учениците Му разбраха, че Той отново ще дойде на земята, след като бъде прославен и увенчан от дясната страна на ^бБога.

2 И Исус излезе и се отдалечи от храма; и учениците Му дойдоха при Него, за да Го чуят, казвайки: Учителю, покажи ни относно зданията на храма, защото Ти си казал: Те ще бъдат сринати и ще ви се оставят пусати.

3 И Исус им каза: Не виждате ли всичко това и не го ли разбирате? Истина ви казвам,

няма да остане тук, в този храм, ^акамък върху камък, който да не бъде сринат.

4 И Исус ги остави и отиде на ^аЕлеонския хълм. И докато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме, казвайки: Кажи ни кога ще бъде това, което ни рече относно унищожаването на храма и на юдеите, и какво е ^бзнамението на Твоето ^апришествие, и за ^всвършека на света или за унищожаването на ^гнечестивите, което е свършекът на света?

5 И Исус отговори и им каза: Пазете се да не ви измами някой човек,

6 защото мнозина ще дойдат в Мое име, казвайки: Аз съм Христос; и те ще измамат мнозина.

7 Тогава ще ви предадат на ^амъки и ще ви убият, и ще бъдете ^бнамразени от всички народи заради името Ми.

8 Тогава мнозина ще бъдат измамени и ще се предават един друг, и ще се мразят един друг.

9 И много лъжепророци ще

1 ^{1а} Мат. 26:64;
Д. А. 1:11.

^б р. п. Бог, Божество.

^{3а} Лука 19:44.

^{4а} р. п. Елеонски хълм.

^б Лука 21:7–36;

У. и З. 45:16–75.

р. п. Знамения за

времената;
Последните дни.

^в р. п. Второто
пришествие на
Исус Христос.

^г р. п. Свят, земя –
Край на света.

^д Мал. 4:1;

У. и З. 133:64–74.

р. п. Нечестив,
нечестие.

^{7а} 1 Пет. 4:12–14.

^б р. п. Преследвам,
преследване.

се появят и ще измамат мнозина;

10 и понеже ще се шири беззаконие, „любовта на мнозина ще охладнее,

11 но този, който остане непоколебим и не бъде надвит, същият ще бъде спасен.

12 Затова тогава, когато видите „мерзостта на опустошението, за която говори ^бДаниил Пророка, относно унищожението на ^вЙерусалим, тогава вие ще стоите на ^гсвѣто място; който чете, нека разбира.

13 Тогава нека ония, които са в Юдея, да бягат към „планините.

14 Нека този, който е на къщата горница, да бяга и да се не връща да взема нищо от къщата си;

15 нито този, който е на нивата, да се връща назад да взема дрехите си.

16 И горко на „непразните и на кърмещите в ония дни,

17 ето защо, молете се на Господ бягството ви да не бъде през зимата, нито в съботен ден,

18 защото тогава, в ония дни, върху „юдеите и върху жителите на ^бЙерусалим ще има голяма скръб, неизпращана преди от Бог върху Израил, от началото на царството им до това време; не, нито пък някога ще бъде изпращана отново върху Израил.

19 Всичко това, което ги е сполетяло, е само началото на страданията, които ще дойдат върху им.

20 И освен ако ония дни не бъдат съкратени, никоя плът от тях няма да бъде спасена; но заради избраните, в съответствие със завета, ония дни ще бъдат съкратени.

21 Ето, тези неща съм ви изрекъл относно юдеите; и отново, след скръбта от ония дни, която ще дойде върху Йерусалим, ако някой ви каже: Ето, тук е Христос или там, не му вярвайте;

22 защото в ония дни ще се появят също лъжехристи и лъжепророци, и ще покажат големи знамения и чудеса, тъй щото ако е възможно да заблудят даже и избраните, които са избрани съобразно завета.

23 Ето, Аз ви изричам тези неща заради „избраните; и ще чуете за ^бвойни и слухове за войни; гледайте да не се смущавате, защото всичко, което съм ви казал, трябва да стане, но това още не е свършекът.

24 Ето, казал съм ви отнапред.

25 Затова, ако ви кажат: Ето, Той е в пустинята, вие не излизайте; или ето, Той е в тайните стаи, не го вярвайте;

26 защото както светлината на утринта излиза от „изток и свети чак до запад, и покрива

10а У. и З. 45:27.

12а Дан. 12:11.

б р. п. Даниил.

в р. п. Йерусалим.

г У. и З. 101:22–25.

13а У. и З. 133:13.

16а Лука 23:29–30.

18а р. п. Юден.

б Зах. 12; 14:1–5.

23а р. п. Избрани.

б У. и З. 45:26.

26а Йез. 43:2.

цялата земя, тъй ще бъде също пришествието на Сина Човешки.

27 И сега ще ви покажа притча. Ето, където е мършата, там се събират орлите; подобно на това Моите избрани ще се ^асъберат от четирите краища на земята.

28 И те ще чуят за войни и слухове за войни.

29 Ето, говоря заради Моите избрани; защото ще се надигне народ срещу народ и царство срещу царство, на различни места ще има ^гглад и мор, и земетресения.

30 И отново, понеже ще цари беззаконие, любовта на хората ще охладнее, но онзи, който не бъде надвит, същият ще бъде спасен.

31 И отново, това Евангелие на Царството ще се проповядва по цял ^асвят за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде свършекът или унищожението на нечестивите.

32 И отново мерзостта на опустошението, за която говори Даниил Пророка, ще бъде изпълнена.

33 И веднага след скръбта на ония дни ^аслънцето ще се затъмни и луната няма да дава светлината си, и звездите ще падат от небето, и небесните сили ще се разклатят.

34 Истина ви казвам, че това поколение, през което тези неща ще бъдат показани, няма да премине, докато всичко, което ви казах, не се изпълни.

35 И въпреки че ще дойдат дните, когато небето и земята ще преминат, Моите ^аслова няма да преминат, но ще се изпълнят всичките.

36 И както казах преди, след ^аскръбта на ония дни и разклащането на небесните сили, ще се появи тогава в небесата знамението на Сина Човешки; и тогава ще се заплакват всичките земни племена; и те ще видят Сина Човешки да ^бидва в небесните облаци със сила и велика слава.

37 И този, който цени ^асловото Ми, не ще бъде измамен, защото Синът Човешки ще дойде и ще изпрати Своите ^бангели пред себе Си със силен глас на тръба; и те ще ^асъберат остатъка от избраните от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.

38 Научете сега притчата за ^асмокиновото дърво. Когато клоните му са все още крехки и то започне да се разлиства, вие знаете, че лятото е близо;

39 по същия начин, когато Моите избрани видят всички

27а р. п. Израил –

Събирането
на Израил.

29а У. и З. 43:24–25.

31а Мат. 28:19–20.

33а Йоил 2:10;

У. и З. 29:14.

35а У. и З. 1:38.

36а Дж. С. – М. 1:18.

б р. п. Второто
пришествие на
Исус Христос.

37а р. п. Писания.

б У. и З. 29:11–15.

в р. п. Израил –
Събирането
на Израил.

38а У. и З. 35:16.

тези неща, ще знаят, че Той е близо, тъкмо пред вратата.

40 Но за оня ден и час никой не ^азнае, не, нито ангелите Божии в небесата, а само Отец.

41 Но както бе в дните на ^аНой, тъй ще бъде и при пришествието на Сина Човешки,

42 защото пак ще бъде както бе в дните преди ^апотоп; защото до деня, когато Ной влезе в ковчега, те ядяха и пиха, женеха се и се омъжваха;

43 и не знаеха, докато дойде потопът и ги завлече всичките; тъй ще стори и пришествието на Сина Човешки.

44 Тогава ще се изпълни това, което е писано, че в ^апоследните дни двама ще бъдат на полето, единият ще се вземе, а другият ще се ^бостави;

45 двама ще мелят на мелницата, единият ще се вземе, а другият ще се остави.

46 И каквото казвам на един, казвам на всички човеци: ^аБдете, прочее, защото не знаете в кой час ще дойде вашият Господ.

47 Но това знайте, че ако добрият стопанин на къщата знаеше при коя стража ще дойде крадецът, щеше да бди и нямаше да допусне къщата му да бъде ограбена, и щеше да бъде подготвен.

48 Затова бъдете и вие готови, защото в час, в който не го мислите, Синът Човешки ще дойде.

49 Кой тогава е ^аверен и разумен служител, когото господарят му е направил управител над домочадието си, за да им дава храна свое- временно?

50 Благословен е оня служител, чийто господар, като дойде, ще го заvari да прави това; и истина ви казвам, че той ще го направи управител на всичките си притежания.

51 Но ако оня зъл слуга си каже в сърцето: Господарят ми ^абави идването си,

52 и започне да бие съслужителите си, и да яде и да пие с пияниците,

53 господарят на оня служител ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, който той не знае,

54 и ще го накаже много тежко, и ще определи участва му с лицемерите; там ще има плач и ^аскърцане със зъби.

55 И тъй, идва ^акраят на нечестивите съгласно пророчеството на Моисей, което казва: Те ще бъдат отхвърлени от средата на Моя народ; и свършекът на света все още не е, но е скоро.

40а У. и З. 39:20–21; 49:7.

41а Бит. 6:5.

42а р. п. Потоп по времето на Ной.

44а р. п. Последните дни.

б Зах. 13:8.

46а р. п. Бдя, стражи.

49а р. п. Упование.

51а У. и З. 45:26.

54а Мат. 8:12.

55а 2 Неф. 30:10;

У. и З. 1:9–10; 29:17.

р. п. Свят, земя – Край на света.

ДЖОЗЕФ СМИТ – ИСТОРИЯ

ОТКЪСИ ОТ ИСТОРИЯТА НА ДЖОЗЕФ СМИТ, ПРОРОКА

Джозеф Смит разказва за своето родословие, за членовете на семейството си и техните ранни местожителства. В западната част на щата Ню Йорк цари необикновена възбуда по отношение на религията. Той решава да търси мъдрост според както наставлява Яков. Отецът и Синът се явяват на Джозеф и той е призван за пророческото си служение (стихове 1–20).

ВРЕЗУЛТАТ на многото слухове, пуснати в обръщение от злонамерени и заговорнически личности относно “възникването и развитието на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, всички, които са били скроени от авторите си, за да навредят на нейната репутация като църква и на напредъка ѝ в света, аз бях подтикнат да напиша тази история, за да коригирам общественото мнение и за да предоставя на всички търсещи истината фактите, според както те са се случвали на мен и на Църквата, доколкото такива факти са ми известни.

2 В тази история ще представя истинно и правдиво различни събития, свързани с тази Църква, тъй както са се случвали или както са понастоящем, като сега (1838 г.) е осмата година от “основаването на споменатата Църква.

3 “Роден съм през годината на нашия Господ хиляда осемстотин и пета, на двадесет и третия ден на декември, в градчето Шерън, окръг Уиндзор на щата Върмонт. ... Баща ми ⁶Джозеф Смит-старши напуска щата Върмонт и се премества в Палмира, окръг Онтарио (сега Уейн) в щата Ню Йорк, когато аз съм бил на десет години или горедолу толкова. Приблизително четири години след пристигането на баща ми в Палмира, той се премества заедно със семейството си в Манчестър, в същия окръг Онтарио.

4 Семейството му се състои от единадесет души, а именно: баща ми ^аДжозеф Смит, ^бмайка ми Луси Смит (чиято фамилия преди брака е била Мак, дъщеря на Соломън Мак), брат ми ^аАлвин (който умря на 19 ноември 1823 г. на двадесет и шест годишна

1 1а р. п. Възстановяване на Евангелието.
б р. п. Църквата на Исус Христос на светиите от

последните дни.
2а У. и З. 20:1.
3а р. п. Смит-младши, Джозеф.
б 2 Неф. 3:15.

4а р. п. Смит-старши, Джозеф.
б р. п. Смит, Луси Мак.
в У. и З. 137:5–6.

възраст), ²Хайръм, аз, ³Самюъл Харисън, Уилям, Дон Карлос и сестрите ми Софрония, Кетрин и Луси.

5 Някъде през втората година след преместването ни в Манчестър, в мястото, където живеехме, се появи необикновена възбуда по въпроса за религията. Започна сред методистите, но скоро стана всеобща сред всички секти в този район. Всъщност целият окръг изглеждаше засегнат от нея и големи множества се присъединяваха към различните религиозни групи, което пораждаше немалък смут и разделение между хората. Някои викаха: „Ето, тук е истината“, а други „Ето, там е!“ Някои поддържаха методистката вяра, други бяха за презвитерианската, трети – за баптистката.

6 Защото независимо от голямата любов, която обърнатите в тези различни вероизповедания изразяваха по време на обръщането си във вярата, и голямото усърдие, проявявано от съответните проповедници, които активно организираха и съдействаха за тази необикновена проява на религиозно чувство, като оставяха всеки да се присъединява към която секта поиска, с цел да сполучат да обърнат всички, според както им хаесваше да се изразяват – едни към една

група, а други към друга – се виждаше, че привидно добрите чувства и на свещеници, и на обърнати, са били повече престорени, отколото истински, защото следваха сцени на голям безпорядък и лоши чувства: свещеник спореше със свещеник и обърнат с обърнат, така че всичките им добри чувства един към друг, ако въобще е имало такива, напълно се изгубваха в словесна „борба и съперничество на мнения.

7 По това време карах петнадесетата си година. Бащиното ми семейство бе обърнато в презвитерианската вяра и четирима от тях се присъединиха към тази църква, а именно майка ми Луси, братята ми Хайръм и Самюъл Харисън и сестра ми Софрония.

8 По това време на голямо възмущение умът ми бе завладян от сериозно размишление и голямо неспокойствие; но въпреки че чувствата ми бяха дълбоки и често изострени, аз все още се държах настрана от всички тези групи, при все че посещавах някои техни събрания толкова често, колкото ми позволяваха обстоятелствата. С течение на времето започнах да изпитвам някакво пристрастие към сектата на методистите и почувствах известно желание да се присъединя

4а р. п. Смит, Хайръм.
д р. п. Смит, Самюъл Х.

5а Мат. 24:23.
6а р. п. Раздор.

към тях; но безпорядъкът и борбите между отделните деноминации бяха толкова големи, че за млад човек като мене, толкова незапознат с хората и всичко останало, бе невъзможно да дойде до определено заключение кой е прав и кой греша.

9 Виковете и глъчката бяха толкова силни и непрестанни, че понякога духът ми се вълнуваше извънредно. Презвитерианците най-решително се противопоставяха на баптистите и методистите и използваха цялата сила на логиката и софистиката, за да доказват грешките им или най-малкото да накарат хората да мислят, че те са в грешка. От друга страна, баптистите и методистите на свой ред бяха точно тъй усърдни, опитвайки се да установят свои собствени учения и да оборят всички останали.

10 Посред тази словесна война и хаос от мнения аз често си казвах: Какво трябва да се направи? Коя от всички тези групи е „права или те всички грешат? Ако някоя от тях е права, коя е тя и как мога да разбера това?

11 Докато се измъчвах от изключителните трудности, причинени от надпреварата на тези религиозни групи, един ден аз прочетох Посланието на Яков, първа глава,

пети стих, който гласи: *Ако някому от вас не достига мъдрост, нека поиска от Бога, Който дава щедро на всички човеци и не укорява, и ще му се даде.*

12 Никога пасаж от писанието не е достигал с повече мощ до сърцето на човек, както този, по това време, до моето. Изглеждаше, че прониква с огромна сила дълбоко в сърцето ми. Отново и отново размишлявах върху него, знаейки, че ако някой се нуждаеше от мъдрост от Бога, това бях аз, защото не знаех какво да правя и никога нямаше да узная, освен ако не получех повече мъдрост, отколкото имах тогава; понеже учителите по религия на различните секти „разбираха едни и същи пасажки от писанието по толкова различен начин, че унищожаваша всяка надежда за разрешаване на въпроса чрез позоваване на Библията.

13 След време дойдох до заключението, че трябва или да остана в мрак и объркване, или да направя, според както наставлява Яков, сиреч да искам от Бога. След време се реших „да искам от Бога“, заключавайки, че ако Той е дал мъдрост на онези, на които не им е достигала мъдрост, и им е дал щедро и без да укорява, аз също бих могъл да опитам.

14 И тъй, в съгласие с това мое решение да искам от Бога, аз се усамотих в гората, за да направя опита. Беше утрото на един прекрасен, ясен ден в ранната пролет на хиляда осемстотин и двадесета година. Бе първият път през живота ми, когато правех такъв опит, защото при всичките си грижи никога досега не бях правил опит да се “моля на глас.

15 След като се усамотих на мястото, където предварително бях решил да отида, и като се огледах наоколо и видях, че съм сам, аз паднах на колене и започнах да изливам пред Бог желанията на сърцето си. Едва що бях започнал и веднага бях сграбчен от някаква сила, която напълно ме обгърна и имаше такова учудващо влияние върху мен, че ми завърза езика тъй, че не можех да говоря. Плътен мрак се събра около мен и за момент ми се стори, че бях обречен на внезапно унищожение.

16 Но напрегайки всичките си сили, за да “призовавам Бог да ме избави от силата на този враг, който ме беше обгърнал, точно когато бях готов да потъна в отчаяние и да се предам на унищожение – не на някаква въображаема гибел, а във властта на едно истинско

същество от невидимия свят, което имаше такава учудваща сила, каквато не бях усещал преди у никое същество – тъкмо в този момент на голяма уплаха, аз видях точно над главата си стълб от ^бсветлина по-ярък от ^вслънцето, който се спусна постепенно, докато се установи върху мен.

17 Веднага щом той се появи, аз се намерих освободен от врага, който ме държеше обвързан. Когато светлината се установи върху ми, аз “видях над мен във въздуха ^бдве Личности, чиято яркост и ^вслава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: *Този е Моят ^вВъзлюбен ^бСин! Него слушай!*

18 Това, което възнамерявах да “поискам от Господа, беше да узная коя от всичките секти беше права, та да знам към коя да се присъединя. Ето защо, щом дойдох на себе си, тъй че да мога да говоря, аз запитах Личностите, Които стояха над мен в светлината, коя от всичките секти е права (защото до това време никога не ми беше минавало през ума, че те всичките грешат), и към коя трябва да се присъединя.

19 Беше ми отговорено, че

14а р. п. Молитва.

16а Моисей 1:20.

б Д. А. 26:13.

в Откр. 1:16.

17а р. п. Видение.

б Д. А. 7:55–56;

Кол. 3:1.

р. п. Бог, Божество.

в р. п. Слава.

з Мат. 3:17; 17:5;

3 Неф. 1:7.

д р. п. Исус Христос.

18а У. и З. 6:11; 46:7.

не трябва да се присъединявам към никоя от тях, защото те всичките ^агрешат; и Личността, Която се обърна към мен, каза, че всичките им вярвания са мерзост в очите Му и че всичките онези религиозни привърженици са покварени; че „те се ^бприближават до Мен с устните си, но ^всърцата им отстоят надалеч от Мен; те учат на учението и ^ззаповедите на човеците, които имат ^двид на божественост, но те отричат силата Му“.

20 Той отново ми забрани да се присъединявам към която и да е от тях; и много други неща ми каза Той, които сега не мога да напиша. Когато отново дойдох на себе си, открих, че лежа по гръб, гледайки към небето. Когато светлината си отиде, аз останах без сили, но скоро се възстанових до известна степен и си отидох вкъщи. И както се бях облегал на камината, майка ми ме попита какво ми има. Аз отговорих: „Няма ми нищо, всичко е наред, добре съм“. И тогава казах на майка си: „За себе си научих, че презвитерианството не е правилно“. Изглежда, че от най-ранните години на живота ми ^апротивникът е знаел, че моята участ е да

бъда обезпокоител и смутител на царството му, иначе защо трябваше силите на мрака да се обединяват срещу мен? Защо беше това ^бпротивопоставяне и преследване, които се надигнаха срещу мен едва ли не от детството ми?

Някои проповедници и други привърженици на религията отхвърлят описанието на Първото видение. Срещу Джозеф Смит се надига преследване. Той свидетелства за истинността на видението (стихове 21–26).

21 Няколко дни след като бях получил това ^авидение, случи ми се да бъда в компанията на един от методистките проповедници, който беше много активен в гореспоменатото религиозно вълнение; и разговаряйки с него по въпроса за религията, аз използвах случая да му разкажа за видението, което бях получил. Неговото поведение много ме изненада. Той се отнесе към моя разказ не само несериозно, но и с голямо неуважение като каза, че всичко това било от дявола; че в тези дни нямало такива неща като ^бвидения и ^воткровения, че всички тези неща са се били преустановили с апостолите

19а Пс. 14.
р. п. Вероотстъпничество – Вероотстъпничество на първоначалната християнска Църква.
б Исая 29:13–14;

Йез. 33:30–31.
в р. п. Вероотстъпничество – Общо вероотстъпничество.
г Тит 1:14;
У. и З. 45:29.
д 2 Тим. 3:5.

20а р. п. Дявол.
б 2 Неф. 2:11;
У. и З. 58:2–4.
р. п. Несгоди.
21а р. п. Първо видение.
б р. п. Видение.
в р. п. Откровение.

и че никога повече нямало да ги има.

22 Много скоро, обаче, аз открих, че разказването на историята ми е предизвикало много предубеждения срещу мен сред привържениците на религията и че е причина за голямото ^апреследване, което продължаваше да нараства; и въпреки че бях едно ^бнеизвестно момче между четиринадесет и петнадесет годишна възраст, с такова житейско положение, което ме правеше един младеж без значение в света, при все това високопоставените хора ми обърнаха достатъчно внимание, за да възбудят общественото мнение срещу мен и да породят едно жестоко преследване; и това стана общото между всички секти – всички те се обединиха да ме преследват.

23 По онова време и често след това едно нещо ме караше да се замислям сериозно: Колко странно беше това, че едно неизвестно момче на малко повече от четиринадесет години, което при това бе обречено на необходимост да се сдобива със скромно препитание чрез ежедневен труд, беше сметено за личност с достатъчна значимост, за да привлече вниманието на големците от най-популярните секти на деня по начин, че да породи у тях дух на

най-жестоко преследване и охулване. Но странно или не, тъй си беше и това често ми причиняваше голяма скръб.

24 Въпреки всичко, обаче, това, че бях имал видение, беше факт. Оттогава си мисля, че съм се чувствал като ^аПавел, когато представя пред цар Агрипа своята ^бзащита и разказва за видението, което е имал, когато видял светлина и чул глас, но имало само малцина, които му повярвали; някои казвали, че е измамник, други казвали, че е луд и той бил осмиван и охулян. Но всичко това не е разрушило реалността на видението му. Той е видял видение, знаел е, че го е имал и всичкото преследване под небето не е могло да промени това. Въпреки че са го преследвали до смърт, все пак той е знаел и го е знаел до последния си дъх, че е видял светлина и е чул глас да му говори, и целият свят не е могъл да го накара да мисли или да повярва обратното.

25 Така беше и с мен. Аз наистина видях светлина и сред тази светлина видях две ^аЛичности, и Те наистина ми говориха. И въпреки че бях мразен и преследван за това, че казвах, че съм видял видение, все пак, това бе истината. И докато ме преследваха, хулеха и злословеха лъжливо по

22а П. Я. 5:10–11.
р. п. Преследвам,
преследване.

б 1 Цар. 16:7;
Алма 37:35.
24а р. п. Павел.

б Д. А. 26.
25а Дж. С. – И. 1:17.

всякакъв начин срещу мен за това, че го заявявам, аз си казвах в сърцето: Защо ме преследват, че казвам истината? Аз наистина видях видение; и кой съм аз, че да мога да се противопоставя на Бог? Защо светът се стреми да ме накара да се отрека от това, което наистина съм видял? Защото аз видях видение; аз го знам и знам, че и Бог го знае, и не мога да го отрека, нито пък бих посмял да направя това. Най-малкото знаех, че ако го направя, ще обидя Бог и ще попадна под осъждане.

26 Сега вече имах духовно удовлетворение, що се отнася до света на сектите – че моят дълг не е да се присъединявам към никоя от тях, а да си остана както бях, до по-нататъшни указания. Бях установил, че „свидетелството на Яков е истинно: че човек, комуто не достига мъдрост, може да поиска от Бог и да получи, и да не бъде укорен.

Мороний се явява на Джозеф Смит. Името на Джозеф ще се знае сред всички народи за добро и за лошо. Мороний му казва за Книгата на Мормон, за идните Господни възмездия и цитира много писания. Разкрива се мястото, където са скрити златните плочи. Мороний продължава да наставлява Пророка (стихове 27–54).

27 Продължих с обичайните

си житейски занимания до двадесет и първи септември, хиляда осемстотин двадесет и трета година, като през цялото време страдах от жестоко преследване, упражнявано от всякакъв вид хора, както религиозни, тъй и нерелигиозни, защото продължавах да твърдя, че съм видял видение.

28 През периода, който измина между времето, когато бях имал видението и годината хиляда осемстотин двадесет и трета – тъй като ми беше забранено да се присъединя към която и да било от религиозните секти на деня и бидейки в много крехка възраст, и преследван от онези, които трябваше да бъдат мои приятели и да се отнасят към мен любезно, и ако са предполагали, че съм заблуден, да се опитат по подходящ и любящ начин да ме превъзпитат – аз бях изложен на всякакъв вид „изкушения. И докато се сближавах с всякакви хора, аз често изпадах в множество глупави грешки и показвах недостатъците на младостта и слабостите на човешката природа, които, със съжаление признавам, ме доведоха до различни изкушения, обидни в очите на Бога. Като правя това признание, никой не трябва да ме смята за виновен в някой от големите и зловредни грехове.

По природа никога не съм имал склонност към извършването на такива. Но аз бях виновен за лекомислието си и понякога общувах с весели компании и тъй нататък, несъвместими с репутацията, която трябва да се поддържа от някой, който е бил ^бпризован от Бога, тъй както аз бях. Но това няма да се стори странно на никой, който си спомня моята младост и е запознат с природния ми жизнерадостен темперамент.

29 Като следствие от тези неща, аз често се чувствах виновен заради моята слабост и несвършенства; и тогава, през нощта на гореспоменатия двадесет и първи септември, след като се бях уединил в леглото си за през нощта, аз се отдадох на ^амолитва и смирено умоляване на Всемогъщия Бог за опрощение на всички мои грехове и простъпки, а също и за едно проявление, та да узная за положението и репутацията си пред Него, защото имах пълна увереност, че ще получа божествено проявление, тъй както преди бях имал такова.

30 Докато бях така, в процес на призоваване на Бога, аз забелязах една светлина да се появява в стаята ми, която

продължи да се увеличава, докато в стаята не стана по-светло и от ден, когато изведнъж една ^аличност се появи до леглото ми, като стоеше във въздуха, така щото краката ѝ не докосваха пода.

31 Той беше облечен в широка роба с изключителна ^абелота. Това беше белота, превъзхождаща всичко земно, което някога бях виждал, и не вярвам, че нещо земно би могло да бъде направено да изглежда толкова извънредно бяло и блестящо. Дланите му и ръцете му малко над китките бяха открити, също и ходилата му, както и краката му малко над глезените. Главата и вратът му също бяха открити. Можех да забележа, че той нямаше никаква друга дреха, освен тази роба, тъй като тя беше отворена и можех да виждам в пазвата му.

32 Не само че робата му беше извънредно бяла, но и цялата му личност бе неопируемо ^авеликолепна, а изражението на лицето му беше наистина като ^бсветкавица. Стаята бе извънредно светла, но не толкова блестяща, колкото непосредствено около самия него. Когато го погледнах за първи път, се ^вуплаших, но много скоро страхът ме напусна.

28б р. п. Призовавам, призован от Бога, призоваване.

29а р. п. Молитва.

30а р. п. Ангели; Мороний, син

на Мормон.
31а Д. А. 10:30;
1 Неп. 8:5;
3 Неп. 11:8.
32а 3 Неп. 19:25.
р. п. Слава.

б Изх. 34:29–35;
Еламан 5:36;
У. и З. 110:3.
в Изх. 3:6;
Етер 3:6–8, 19.

33 Той ме нарече по ^аиме и ми каза, че бил пратеник, изпратен от Божието присъствие при мен, и че името му било Мороний, че Бог имал за мене работа, която трябвало да изпълня; и че името ми щяло да бъде познато измежду всички народи, племена и езици за добро и за зло, сиреч, че за него ще се говори и добро, и лошо сред всички хора.

34 Той каза, че имало една предадена на съхранение ^акнига, написана върху ^бзлатни плочи, в която се разказва за предишните обитатели на този континент и първоизточника, откъдето са произлезли. Той също каза, че тя съдържа ^апълнотата на вечното Евангелие, тъй както е било предадено от Спасителя на древните обитатели.

35 Освен това, че там има два камъка в сребърни дъги и че тези камъни, прикрепени към един ^анагръдник, съставляват това, което се нарича ^бУрим и Тумим, и са сложени с плочите; и че притежаването и употребата на тези камъни било това, което представлявали ^а„гледачите“ в древни

или минали времена, и че Бог ги бил приготвил с цел да се преведе книгата.

36 След като ми каза тези неща, той започна да цитира пророчествата от ^аСтария завет. Отначало цитира част от ^бтретата глава на Малахия; цитира също и четвъртата (или последната) глава от същото пророчество, макар и с известна разлика от начина, по който е записана в Библиите ни. Вместо да цитира първия стих, както гласи в нашите книги, той го цитира така:

37 Защото ето, идва ^аденят, който ще ^бгори като нещ; и всички горделиви, да, и всички, които вършат нечестие, ще изгорят като ^аплевя; защото тези, които идват, ще ги изгорят, казва Господ на Силите, та няма да им остане ни корен, ни клон.

38 И още, той цитира петия стих по този начин: *Ето, Аз ще ти разкрия ^асвещеничеството чрез ръката на ^бИлия, пророка, преди да дойде великият и страшен ден Господен.*

39 Също и следващия стих той цитира различно: *И той ще посади в сърцата на децата*

33а Изх. 33:12, 17;
Исайя 45:3–4.

34а р. п. Книга на
Мормон.

б р. п. Златни плочи.

в р. п. Възстановяване
на Евангелието.

35а Лев. 8:8.

р. п. Нагръдници.

б Изх. 28:30.

р. п. Урим и Тумим.

в р. п. Гледач.

36а р. п. Старият завет.

б р. п. Малахия.

37а р. п. Второто
пришествие на
Исус Христос.

б 3 Нев. 25;

У. и 3. 64:23–24.

р. п. Земя –

Пречистване на
земята;

Свят, земя – Край
на света.

в Наум 1:8–10;

1 Нев. 22:15, 23;

2 Нев. 26:4–6;

У. и 3. 29:9.

38а р. п. Ключове на
свещеничеството;
Свещеничество.

б У. и 3. 27:9; 110:13–16.

р. п. Илия.

“обещанията, направени на бащите, и сърцата на децата ще се обвърнат към бащите им. Ако не беше тъй, цялата земя би била напълно опустошена при Неговото пришествие.

40 В допълнение към това, той цитира единадесетата глава на Исаяя, като каза, че е на път да се изпълни. Цитира също и третата глава на Деянията на апостолите, двадесет и втори и двадесет и трети стих, точно както се намират в нашия Нов завет. Каза, че този “пророк е Христос, но че все още не е дошъл денят, когато „онези, които не послушат гласа Му, ще бъдат отхвърлени от средата на народа“, но че той скоро ще дойде.

41 Той цитира също и “втората глава на Йоил, от двадесет и първия до последния стих. Каза също, че това все още не се е изпълнило, но скоро ще стане и оповести по-нататък, че пълнотата на “езичниците скоро ще настъпи. Той цитира много други откъси от писанията и даде много обяснения, които не могат да бъдат споменати тук.

42 Той ми каза още, че когато получа тези плочи, за които е говорил, понеже времето да бъдат получени не било още настанало, аз не трябва да ги

показвам на никого, нито нагръдника с Урима и Тумима, а само на тези, на които ще ми бъде заповядано да ги покажа, и ако го направя, съм щял да бъда унищожен. Докато той разговаряше с мене за плочите, в “съзнанието ми се разкри видение, тъй че аз можах да видя мястото, където бяха поставени плочите, и то толкова ясно и точно, че когато го посетих, можах веднага да го позная.

43 След това съобщение видях, че светлината в статята започна да се събира плътно около фигурата на този, който ми беше говорил, и това продължи дотогава, докато стаята отново стана тъмна, с изключение непосредствено около него, когато изведнъж съгледах нещо като проход, който се отвори направо нагоре в небесата и той се възнесе, докато не изчезна напълно, и стаята стана отново тъмна, както беше порано, преди да се появи тази небесна светлина.

44 Аз лежах и размишлявах върху необичайността на тази случка, чудейки се много на това, което ми беше казано от този необикновен пратеник; тогава посред моите “размишления аз внезапно открих, че стаята ми отново беше започнала да се осветява и като че

39а Гал. 3:8, 19.

б р. п. Родословие;
Спасение за
мъртвите.

40а Вт. 18:15–19.

б 3 Неп. 20:23; 21:20.

41а Д. А. 2:16–21.

б Рим. 11:11–25;

У. и 3. 88:84.

р. п. Езичници.

42а р. п. Ум.

44а р. п. Размишлявам.

ли в един миг същият небесен пратеник беше отново до леглото ми.

45 Той започна отново да ми разказва съвсем същите неща, както по време на първото си посещение, без ни най-малка промяна, след което ме осведоми за големите възмездия, които идвали на земята със страшни опустошения от глад, меч и мор, и че тези мъчителни възмездия щели да дойдат на земята през това поколение. След като разказа тези неща, той се възнесе отново, както бе сторил това преди.

46 В този момент отпечатах върху съзнанието ми беше толкова дълбок, че сънят бе избягал от очите ми и аз лежах, преизпълнен с удивление от това, което бях видял и чул. Но колко голяма бе изненадата ми, когато аз отново съгледах същия пратеник до леглото си и го чух пак да разказва и преповтаря отново същите неща, както преди; и той добави едно предупреждение към мен, като ми каза, че “Сатана щял да се опита да ме ⁶изкуши (като следствие на крайната бедност на бащиното ми семейство) да взема плочите с цел да забогатея. Това той ми забрани, като каза, че, получавайки плочите, аз не трябва да имам нищо друго предвид, освен да прославям Бога и да

не бъда повлияван от никаква друга ⁶подбуда, освен тази за изграждането на Неговото царство, в противен случай не бих могъл да ги получа.

47 След това трето посещение, той отново се възнесе в небесата, както преди, и аз бях отново оставен да размишлявам колко странно е това, което току-що бях преживял; и почти веднага, след като небесният пратеник се беше възнесъл за трети път, петелът пропя и аз забелязах, че денят наближава, така че нашите разговори трябва да са продължили цялата тази нощ.

48 Скоро след това аз станах от леглото си и както обикновено се отдадох на всекидневния труд; но опитвайки се да работя, както друг път, аз почувствах силите си толкова изтощени, че не бях способен на нищо. Баща ми, който работеше заедно с мен, видя, че нещо не е наред с мен, и ми каза да се прибера у дома. Тръгнах с намерение да отида вкъщи, но опитвайки се да прескоча оградата около нивата, където се намирахме, силите ми ме напуснаха съвсем, паднах безпомощен на земята и за известно време не бях способен да осъзная нищо.

49 Първото нещо, което си спомням, бе един глас, който ми говореше и ме наричаше

по име. Вдигнах очи и видях същия пратеник да стои над главата ми, заобиколен от светлина както по-рано. Тогава той отново ми повтори всичко, което ми беше казал предишната нощ, и ми заповяда да отида при ^абаща си и да му разкажа за видението и заповедите, които бях получил.

50 Аз се подчиних, върнах се при баща си на нивата и му преповторих всичко. Той ми отговори, че това е било от Бога, и ми каза да ида и да сторя както пратеникът ми беше заповядал. Напуснах нивата и отидох на мястото, където пратеникът ми беше казал, че се намират плочите, и благодарение на яснотата на видението, което бях имал относно мястото, аз го познах в мига, щом пристигнах там.

51 Близко до село Манчестър в окръг Онтарио, щата Ню Йорк, се намира един ^{хълм} със значителни размери, най-високият от всички други в съседство. На западната страна на този хълм, недалече от върха, под един камък с доста голям размер, се намираха плочите, поставени в една каменна кутия. Този камък беше дебел и закръглен в средата на горната страна и по-тънък към краищата, така че средата му се показваше над земята, обаче краищата

наоколо бяха покрити с пръст.

52 След като махнах пръстта, аз намерих един прът, който пъхнах под ръба на камъка и с малко усилие го повдигнах. Погледнах вътре и наистина там видях ^аплочите, ^бУрима и Тумима, и ^анагръдника, както пратеникът беше заявил. Кутията, в която те лежаха, беше направена чрез сглобяване на камъни, свързани с някакъв вид цимент. На дъното на кутията бяха поставени напъряко два камъка и върху тези камъни се намираха плочите и другите предмети с тях.

53 Направих опит да ги извадя, но пратеникът ми забрани и ме осведоми отново, че моментът за изваждането им още не е дошъл, нито пък ще дойде, докато не изминат четири години; той ми каза обаче, че ще трябва да дойда на това място точно след една година и че ще се среща с мен, и че трябва да продължавам да правя това, докато не настъпи времето за получаване на плочите.

54 Съобразно с това, което ми беше заповядано, аз отивах там в края на всяка година и всеки път намирах същия пратеник; и при всеки от нашите разговори получавах от него нареждане и сведения относно това, което Господ ще

49а р. п. Смит-старши,
Джозеф.
51а р. п. Кумора, хълм.

52а Морм. 6:6.
р. п. Златни плочи.
б р. п. Урим и Тумим.

в р. п. Нагръдници.

прави, как и по какъв начин трябва да бъде ръководено „царството Му в последните дни.

Джозеф Смит се жени за Ема Хейл. Той получава златните плочи от Мороний и превежда някои от знаците. Мартин Харис показва знаците и превода на професор Антън, който казва: „Не мога да чета запечатаната книга“ (стихове 55–65).

55 Тъй като материалното положение на баща ми беше доста ограничено, за нас бе необходимо да работим с ръцете си, като се наемахме на подневна работа или иначе, според както имахме възможност. Понякога си бяхме вкъщи, понякога вън от дома и работейки непрекъснато, можехме да припечелваме едно задоволително препитание.

56 През 1823 г. бащиното ми семейство посрещна с голяма скръб смъртта на по-големия ми брат „Алвин. През месец октомври 1825 г. аз се наех на работа при един възрастен господин на име Джосая Стол, който живееше в окръг Ченанго, щата Ню Йорк. Той чул нещо за една сребърна мина в Хармони, окръг Саскуахана на щата Пенсилвания, разработена още от испанците, и преди да ме наеме, копал там с цел, ако е възможно, да открие мината. След като

отидох да живея при него, той ме взе заедно с другите си работници да копая за сребърната мина, което продължих да работя близо един месец без успех в това наше начинание и накрая убедих възрастния господин да престане да копае за нея. Оттук произлиза много разпространената история за това, че съм бил търсач на съкровища.

57 През времето, докато бях зает с тази работа, аз бях настанен на пансион при г-н Айзък Хейл, който беше от тези места. Там аз за първи път видях моята жена – дъщеря му „Ема Хейл. На 18 януари 1827 г. ние се оженихме, докато аз все още бях на работа при г-н Стол.

58 Тъй като продължавах да твърдя, че съм видял видение, „преследването продължи и семейството на жена ми се противопостави силно на нашата женитба. Ето защо, аз се нуждаех да я заведа другаде. И тъй, ние отидохме и се оженихме в дома на мировия съдия Тарбил в южен Бейнбридж, окръг Ченанго, щата Ню Йорк. Веднага след женитбата си аз напуснах г-н Стол, отидох при баща си и работих с него във фермата през този сезон.

59 Най-сетне настъпи времето за вземане на плочите, Урима и Тумима, и нагръдника. На двадесет и втория

54а р. п. Царство Божие, небесно царство.

56а У. и З. 137:5–8.
57а р. п. Смит, Ема Хейл.

58а р. п. Преследвам, преследване.

ден на септември, хиляда осемстотин двадесет и седма година, след като бях отишъл, както обикновено, след изминаването на още една година, на мястото, където те бяха положени, същият небесен пратеник ми ги предаде с това поръчение: че трябва да бъда отговорен за тях и че ако допусна да ги изгубя поради липса на грижа или някаква моя „небрежност, ще бъда отхвърлен; обаче ако положи всичките си усилия да ги запазя, докато той, пратеникът, не дойде да ги поиска, те ще бъдат запазени.

60 Скоро открих причината, поради която бях получил толкова строги заповеди да ги запазя в безопасност, и защо пратеникът ми беше казал, че когато извърша това, което се изисква от мене, той ще ги поиска. Защото веднага, щом се разчу, че са у мене, бяха положени най-енергични усилия те да ми бъдат отнети. Всякаква хитрост, която можеше да се изнамери, беше употребена за тази цел. Преследванията станаха по-яръстни и по-жестоки отпреди и тълпите бяха постоянно нащрек да ми ги вземат, ако е възможно. Но чрез мъдростта Божия те останаха в безопасност в ръцете ми, докато не изпълних чрез тях това, което се изискваше от мене. И когато, според

както беше уговорено, пратеникът ги поиска, аз му ги предадох и те са в негово владение до ден днешен, който е вторият ден на май, хиляда осемстотин тридесет и осма година.

61 Вълнението, обаче, все още продължаваше и мълвата с хилядата си езика през цялото време се занимаваше да пуска в обръщение неистини за бащиното ми семейство и за мен самия. Ако трябва да разкажа и една хилядна част от тях, това щеше да запълни томове. Преследването обаче ставаше толкова нетърпимо, че аз се видях принуден да напусна Манчестър и да отида с жена си в окръг Саскуахана, в щата Пенсилвания. Докато се подготвяхме да тръгнем, тъй като бяхме много бедни, а преследванията срещу нас – толкова жестоки, че нямаше никаква вероятност положението ни да се подобри – посред нашите страдания ние намерихме приятел в лицето на един господин на име „Мартин Харис, който дойде при нас и ни даде петдесет долара, за да подпомогне пътуването ни. Г-н Харис бе жител на град Палмира, окръг Уейн в щата Ню Йорк, и уважаван фермер.

62 Тази навременна помощ ми позволи да достигна местоназначението си в Пенсилвания. Веднага след при-

59а Дж. С. – И. 1:42.
б р. п. Писания –

Писанията трябва
да бъдат запазени.

61а У. и З. 5:1.
р. п. Харис, Мартин.

стигането си там започнах да преписвам знаците от плочите. Преписах значителен брой от тях и преведох някои с помощта на „Урима и Тумима, което извърших между месец декември – времето, когато пристигнах в къщата на бащата на жена ми – и месец февруари на следващата година.

63 По някое време през този месец февруари гореспоменатият г-н Мартин Харис дойде в дома ми, взе знаците, които бях пречертал от плочите, и се отправи с тях към град Ню Йорк. За това, което се случва по отношение на него и на знаците, аз се позовавам на собствения му разказ за обстоятелствата, според както той ми ги описа след завръщането си, а те бяха както следва:

64 „Аз отидох в град Ню Йорк и представих знаците, които бяха преведени, заедно с превода им, на професор Чарлз Антън, един господин, известен с постиженията си в областта на лингвистиката. Професор Антън заяви, че преводът е по-правилен и по-точен от всеки друг, който той бил виждал, преведен от египетски. Тогава аз му показах онези знаци, които не бяха още преведени и той каза, че те са египетски, халдейски, асирийски и арабски и че са истински знаци.

Той ми даде удостоверение, удостоверяващо пред хората на Палмира, че са истински знаци и че преводът на тези от тях, които са били преведени, също е правилен. Аз взех удостоверението и го сложих в джоба си и тъкмо вече напусках къщата, когато г-н Антън ме повика обратно и ме попита как младежът е разбрал, че имало златни плочи на мястото, където ги намерил. Аз му отговорих, че един ангел Божий му го е разкрил.

65 Той ми каза: „Дай да видя това удостоверение“ и аз съответно го извадих от джоба си, и му го дадох. Тогава той го взе и го нахъса на парчета, казвайки, че сега нямало такива неща като служение на „ангели и че ако аз му занеса плочите, той щял да ги преведе. Уведомих го, че част от плочите са запечатани и че ми е забранено да му ги донеса. Той отговори: „Не мога да чета запечатана книга“. Аз си тръгнах оттам и отидох при д-р Митчел, който потвърди казаното от професор Антън по отношение на знаците и на превода“.

.....

Оливър Каудъри служи като писар при превеждането на Книгата на Мормон. Джозеф и Оливър получават Аароновото свещеничество от Йоан

Кръстител. Те са кръстени, поставени и приемат духа на пророчеството (стихове 66–75).

66 На 5-ия ден от месец април 1829 г. в дома ми дойде „Оливър Каудъри, когото до това време никога не бях виждал. Той ми заяви, че преподавал в едно училище в съседство с местоживеенето на баща ми, и тъй като баща ми бил един от онези, които имали деца в училището, той бил отишъл да живее на пансион в къщата му за известно време. И докато бил там, семейството му разказало за обстоятелствата, при които съм получил плочите и той съответно дошъл да ме разпита.

67 Два дни след пристигането на г-н Каудъри (бидейки 7-ия ден на месец април) аз започнах да превеждам Книгата на Мормон и той започна да пише за мен.

.....

68 Ние все още продължаваме работата по превода, когато през следващия месец (май 1829 г.) един ден отидохме в гората, за да се молим и запитахме Господа относно „кръщението за ⁶опрощаване на греховете, което ние

намерихме, че се споменава в превода от плочите. Докато ние бяхме заети да се молим и призоваваме Господа, един ⁶пратеник от небесата се спусна в ²облак от светлина, и като положи ⁶ръцете си върху нас, ни ⁶постави, казвайки:

69 *На вас, съслужители мои, в името на Месията, аз предавам „свещеничеството на Аарон, което държи ключовете за служението на ангелите и на евангелието на покаянието, и на кръщението чрез пълно потапяне за опрощение на греховете; и то никога вече няма да бъде отнето от земята, докато синовете на ⁶Левий не принесат отново приношение на Господа в праведност.*

70 Той каза, че това Аароново свещеничество няма властта за полагане на ръце за „дара на Светия Дух, но че това ще ни се даде по-нататък. И той ни заповяда да отидем и да се кръстим, и ни даде указания, че аз трябва да кръстя Оливър Каудъри и че след това той трябва да кръсти мен.

71 В съответствие с това, отидохме и се кръстихме. Първо аз кръстих него, а след това той кръсти мен, след което аз положих ръцете си върху главата му и го

66а р. п. Каудъри, Оливър.

68а р. п. Кръщение, кръщавам.

б р. п. Опрощаване на греховете.

в р. п. Йоан Кръстител.

г Числа 11:25;

Етер 2:4–5, 14; У. и 3. 34:7.

д С. В. 1:5.

р. п. Ръце, полагане на.

е р. п. Власт;

Поставям, поставяне.

69а р. п. Аароново свещеничество.

б Вт. 10:8;

У. и 3. 13; 124:39.

р. п. Левий – Племето на Левий.

70а р. п. Дар на Светия Дух.

поставих в Аароновото свещеничество; след това той положи ръцете си върху мен и ме постави в същото свещеничество, защото тъй ни беше заповядано.*

72 Пратеникът, който ни посети по този повод и ни даде това свещеничество, каза, че името му е Йоан, същият, който е наречен в Новия завет ^аЙоан Кръстител и че той действал под наставлението на ^бПетър, ^вЯков и ^гЙоан, които държали ^дключовете на свещеничеството на ^еМелхиседек, което свещеничество, каза той, ще ни бъде дадено в подходящото време, и че аз ще бъда наречен първият ^жСтарейшина на Църквата, а Оливър Каудъри – вторият. Бе на петнадесетия ден на май 1829 година, когато бяхме

поставени от ръката на този пратеник и се кръстихме.

73 Веднага след излизането ни от водата, след като се бяхме кръстили, ние почувствахме големи и славни благословии от нашия Небесен Отец. Веднага след като бях кръстил Оливър Каудъри, ^аСветият Дух слезе върху му, той застана и ^бпредказа много неща, които скоро щяха да се случат. И отново, веднага щом бях кръстен от него, аз също получих духа на пророчеството, застанах и пророкувах относно възникването на тази Църква и много други неща, свързани с Църквата в това поколение на чедата човешки. Ние бяхме изпълнени със Светия Дух и се радвахме в Бога за нашето спасение.

*Оливър Каудъри описва тези събития по следния начин: „Бяха незабравими дни – това да седя, заслушан в звука на един глас, диктуващ чрез вдъхновение от небесата, събуждаше най-дълбока благодарност в недрата на тази моя душа! Ден след ден, непрекъснато, аз продължавах да записвам словата от устата му, според както той превеждаше историята или летописа, наречен „Книгата на Мормон“, с Урима и Тумима, или както нефитите биха казали „Тълкувателите“.

Едно описание, макар и само с няколко думи, на интересния разказ, даден от Мормон и неговия верен син Мороний на народа, който някога е бил любим и облагодетелстван от небесата, би било свръх настоящия ми замисъл; ето защо, ще оставя това за едно бъдещо време и, както казах в увода, ще премина направо към някои събития, непосредствено свързани с възникването на тази Църква, които може да са от интерес за хилядите, които посред неодобрението на фанатиците и клеветите на лицемерите, възлязоха и прегърнаха Евангелието на Христа.

Никой човек в своето естествено състояние не би могъл да преведе и запише наставленията, дадени на нефитите от устата на Спасителя за точния начин,

72а р. п. Йоан Кръстител.
б У. и З. 27:12–13.
р. п. Петър.
в р. п. Яков Зеведеев.
г р. п. Йоан, син

на Зеведей.
д р. п. Ключове на свещеничеството.
е р. п. Мелхиседеково свещеничество.

ж р. п. Старейшина.
73а р. п. Светият Дух.
б р. п. Пророчество, пророкувам.

74 Тъй като в този момент умовете ни бяха озарени, писанията се отвориха за нас ни се разкри истинското значение и намерение на най-тайнствените им части по начин, който никога преди не ни се беше удавал, нито пък някога сме си и помисляли. Междувременно бяхме принудени да пазим в тайна обстоятелството, че сме получили свещеничеството и че сме се кръстили, поради духа на преследване, който вече се беше проявил в района.

75 От време на време бяхме

заплашвани със саморазправа и то от привърженици на религията. На намеренията им за саморазправа противодействаше само влиянието на семейството на бащата на жена ми (според провидението Божие) които бяха станали много приятелски настроени към мен и се противопоставяха на тълпите, и искаха да бъде оставен да продължа работата по превода без прекъсване. Ето защо, те ни предложиха и ни обещаха защита от всички незаконни актове, доколкото зависеше от тях.

по който хората трябва да изградят Църквата Му – особено когато покварата беше покрила с несигурност всички форми и системи, практикувани сред хората, – без да поиска привилегията да покаже желанието на сърцето си, като бъде потопен в техния гроб, за да отговори на „призива за чиста съвест чрез възкресението на Исус Христос“.

След записването на разказа за служението на Спасителя сред остатъка от потомството на Яков на този континент, беше лесно да се види това, което пророкът бе казал, че тъмнина ще покрие земята и голям мрак – умовете на хората. При по-нататъшен размисъл беше също тъй лесно да се види, че посред голямата борба и шум относно религията, никой не е имал власт от Бога да отслужва обредите на Евангелието. Ето защо, може да се зададе въпросът: Имат ли власт хората, които отричат откровенията, да отслужват в името Христово, след като свидетелството за Него представлява ни повече, ни по-малко, духът на пророчеството, а Неговата религия е била основана, изградена и подкрепена от преки откровения във всичките времена на света, когато Той е имал последователи на земята? И ако тези истини бяха погребани и внимателно скрити от хората, чиято измама би била застрашена от разкриване ако се допуснеше те да засияят в лицата на хората, за нас това не беше така, и ние само очаквахме да бъде дадена заповедта: „Станете и се кръстете!“

Не мина много време и това бе осъществено. Господ, Който е изпълнен с милост и винаги желае да отговори на постоянната молитва на смирените, благоволително да изяви волята Си, след като Го бяхме призовали горещо, намирайки се далеч от обиталищата човешки. Изведнъж, като че ли изсред вечността, гласът на Изкупителя ни говори мир, докато завесата се разтвори и ангелът Божий, облечен в слава, слезе и донесе очакваното с нетърпение послание и ключовете на Евангелието на покаянието. Каква радост! Какво чудо! Какво изумление! Докато светът беше измъчван и смушаван, докато милиони вървяха пипнешком като слепец покрай стена, докато всички хора като цяло се

основаваха върху несигурност, нашите уши чуха, нашите очи видяха като „посред бял ден“, да, и нещо повече – по-ясно от яркостта на майските слънчеви лъчи, които по това време къпеха с блясъка си лицето на природата! Тогава гласът му, макар и мек, ни прониза до сърцевината и словата му „Аз съм ваш съслужител“ прогониха всеки страх. Ние слушахме, вирахме се и се възхищавахме! Това бе гласът на един ангел на славата, това бе послание от Всевишния! И като слушахме, ние се радвахме, докато любовта Му възпламеняваше душите ни, ние бяхме обгърнати от видението на Всемогъщия! Къде имаше място за съмнение? Никъде! Несигурността избяга, съмнението потъна, за да не се надигне никога повече, при което измислиците и измамата изчезнаха завинаги!

Но, скъпи братко, помисли, помисли за миг по-нататък, каква радост изпълни сърцата ни и с каква изненада ние трябва да сме се преклонили (защото кой не би преклонил коляно за такава благословия?), когато получихме изпод ръката му светото свещеничество, когато той каза: „На вас, съслужители мои, в името на Месията, аз предавам това свещеничество и тази власт, които ще останат на земята, тъй че синовете на Левий все още да могат да принасят приношение на Господа в праведност!“

Няма да се опитвам да ти обрисувам чувствата на това мое сърце, нито величествената красота и слава, които ни обкръжиха по този случай, но ще ми повярваш като ти кажа, че нито земята, нито хората с красноречието си, придобито с времето, не могат дори да започнат да използват езика по такъв интересен и върховен начин както тази свята личност. Не, нито пък някой на тази земя има сила да даде радостта или да даде мира, или да обхване мъдростта, която се съдържа във всяко изречение, според както бяха предавани чрез силата на Светия Дух! Човек може да измами ближните си, измамите могат да идват една след друга и чедата на нечестивите може да имат силата да прелъстят глупците и неуките до степен, че мнозина да бъдат хранени с измислици и с нищо друго, и плодът на лъжата да понесе по течението си лекомислените към гроба; но едно докосване с пръста на любовта Му, да, един лъч слава от горния свят или една дума от устата на Спасителя от недрата на вечността прави всичко това да бъде незначително и го изличава от ума завинаги. Сигурността, че бяхме в присъствието на един ангел, убеждението, че чухме гласа на Исус, и неподправената истина, излъчвана от една чиста личност, диктувана чрез волята Божия, за мен не подлежат на описание; и аз винаги ще гледам на този израз на добротата на Спасителя с удивление и благодарност, докато ми бъде позволено да остана на тази земя; и в онези обиталища, където живее съвършенството и грехът никога не идва, аз се надявам, да се покланям в него ден, който никога няма да свърши“. – *Messenger and Advocate*, том 1 (октомври 1834 г.), с. 14–16.

СИМВОЛЪТ НА ВЯРАТА

НА ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

НИЕ ^авярваме в ^бБога, Вечния Отец, и в ^вСина Му, Исус Христос, и в ^гСветия Дух.

2 Ние вярваме, че хората ще бъдат наказани за ^асобствените си грехове, а не за ^бАдамовото прегрешение.

3 Ние вярваме, че чрез ^аЕдинението Христово цялото човечество може да бъде ^бспасено чрез ^вподчинение на ^гзаконите и обредите на ^дЕвангелието.

4 Ние вярваме, че първите принципи и ^аобреди на Евангелието са: първо, ^бвяра в Господ Исус Христос; второ, ^впокаяние; трето, ^гкръщение чрез пълно потапяне за

^допрощение на греховете; четвърто, полагане на ^еръце за даване ^ждара на Светия Дух.

5 Ние вярваме, че за да ^апроповядва Евангелието и да отслужва ^бобредите му, човек трябва да бъде ^впризован от Бога чрез ^гпророчество и чрез полагане на ^дръце от тези, които имат ^евласт.

6 Ние вярваме в същата ^аорганизация, която е съществувала в първоначалната Църква, а именно: ^бапостоли, ^впророци, ^гпастири, учители, ^дблаговестители и тъй нататък.

7 Ние вярваме в ^адара за ^безици, ^впророчество, ^готкровение, ^двидения, ^еизцеляване,

1 ^а р. п. Вярване, вярвам.

^б р. п. Бог, Божество – Бог Отец.

^в р. п. Бог, Божество – Бог Син;

Исус Христос.

^г р. п. Бог, Божество – Бог Светият Дух;

2 ^а Вт. 24:16;

Йез. 18:19–20.

^б р. п. Отговарям, отговорен, отговорност;

Свобода на избор.

^в р. п. Падението на Адам и Ева.

3 ^а р. п. Единение,

извършвам

Единение.

^б Моисей 27:24–26;

Моисей 5:9.

^в р. п. Спасение.

^г р. п. Подчинение,

подчинен, подчинявам се.

^г р. п. Закон.

^д р. п. Евангелие.

4 ^а р. п. Обреди.

^б р. п. Вяр.

^в р. п. Покаявам се, покаяние.

^г р. п. Кръщение, кръщавам.

^д р. п. Опрощаване на греховете.

^е р. п. Ръце, полагане на.

^ж р. п. Дар на Светия Дух.

5 ^а р. п. Проповядвам.

^б Алма 13:8–16.

^в р. п. Призовавам, призован от Бога, призоваване.

^г р. п. Пророчество, пророкувам.

^д р. п. Ръце,

полагане на.

^е р. п. Власт; Свещеничество.

6 ^а р. п. Църква, белези на истинската – Организация на Църквата.

^б р. п. Апостол.

^в р. п. Пророк.

^г р. п. Епископ.

^д р. п. Благовестител; Патриарх, патриархален.

7 ^а р. п. Дарове на Духа.

^б р. п. Езици, дар за.

^в р. п. Пророчество, пророкувам.

^г р. п. Откровение.

^д р. п. Видение.

^е р. п. Изцелявам, изцелявания.

^жтълкуване на езици и тъй нататък.

8 Ние вярваме, че ^аБиблията е ^бсловото Божие, доколкото е ^впреведена правилно; вярваме също, че и ^гКнигата на Мормон е словото Божие.

9 Ние вярваме във всичко, което Бог е ^аразкрил, във всичко, което понастоящем разкрива, и вярваме също, че Той все още ще ^бразкрива много велики и важни неща, отнасящи се до царството Божие.

10 Ние вярваме в буквалното ^асъбиране на Израил и във възстановяването на ^бдесетте племена; че ^вСион (Новият Йерусалим) ще бъде изграден на американския континент; че Христос ще ^гцарува лично на земята и че земята ще бъде ^добновена и ще получи ^ерайската си ^жслава.

11 Ние претендираме за ^аправото да се покланяме на Всеомогъщия Бог според както

^бдиктува собствената ни ^всъвест и даваме на хората същата привилегия; и нека те се ^гпокланят както, където и на каквото си искат.

12 Ние вярваме в това, че сме поданици на крале, президенти, управници и съдии, в подчинението, уважението и подкрепянето на ^азакона.

13 Вярваме в това да сме ^ачестни, истинни, ^бнепорочни, любезни, добродетелни и в ^вправенето на добро на всички хора; ние наистина можем да кажем, че следваме ^гсъвета на Павел: Вярваме във всичко, ^днадяваме се на всичко, устояли сме на много неща и се надяваме да бъдем способни да ^еустоим на всичко. И ако има нещо ^ждобродетелно, хубаво или достойно за похвала, ние го търсим.

Джозеф Смит.

7 ж 1 Кор. 12:10;
Морм. 9:7–8.

8 а р. п. Библия.

б р. п. Слово Божие.

в 1 Неф. 13:20–40;

14:20–26.

г р. п. Книга на
Мормон.

9 а р. п. Откровение.

б Амос 3:7;

У. и 3. 121:26–33.

р. п. Писания –
Писания, за които
е пророкувано,
че ще се появят.

10 а Исая 49:20–22; 60:4;
1 Неф. 19:16–17.

р. п. Израил –
Събирането

на Израил.

б р. п. Израил –

Десетте изгубени
племена на Израил.

в Етер 13:2–11;

У. и 3. 45:66–67;

84:2–5;

Моисей 7:18.

р. п. Нов Йерусалим;

Сион.

г р. п. Хилядолетие.

д р. п. Земя –

Пречистване
на земята.

е т. е. състояние

подобно на
Едемската градина;
Исая 11:6–9; 35;

51:1–3; 65:17–25;

Йез. 36:35.

р. п. Рай.

ж р. п. Слава.

11 а У. и 3. 134:1–11.

б р. п. Свобода
на избор.

в р. п. Съвест.

г р. п. Покланям се.

12 а У. и 3. 58:21–23.

р. п. Закон.

13 а р. п. Почтеност;

Честен, честност.

б р. п. Целомъдрие.

в р. п. Служба.

г Фил. 4:8.

д р. п. Надежда.

е р. п. Устоявам.

ж р. п. Добродетел;
Скромност.